

Woeë Sjteet Wat? □

<i>Wöad-vuëraaf</i>	2
<i>Sjtel dig uns vuër</i>	7
<i>De Eekemennekes</i>	9
<i>Jübbielarisse</i>	13
<i>J.C.L.</i>	14
<i>Prinsegalereij</i>	30
<i>De Eekheuëre</i>	34
<i>Wiel Lagarde</i>	58
<i>De Opperwinkbülle</i>	60
<i>De Aod Prinse en der Poeffel Moeffel</i>	63
<i>Jübbielejumprogram</i>	69
<i>Vieër bedanke</i>	71
<i>Colofon</i>	72

Wöad-vuëraaf...

*D'r iëesjte Burgerva
Heële*

Proficiat Eekheuëre!

Vasteloavendsvereniging De Eekheuëre uit het Eikender-veld viert het bijzondere jubileum van het tweemaal elfjarig bestaan. Diverse hoogheden werd verzocht aan het jubileumboek een bijdrage te leveren.

Ik erbaar het als een bijzondere eer daarbij te horen en een voorwoord te mogen schrijven.

In dit boek wordt teruggeblikt op de historie van de Carnavalsvereniging

Poeffele Moeffele, het Kinderkarnaval, de Optocht, het Groeët- en Kling Eekheuërebal, de grote en kleine zitting. De Eekheuëre zijn met al hun activiteiten en initiatieven belangrijk voor de ontwikkeling van de buurt Eikenderveld. Dit blijkt ook uit het

initiatief van De Eekheuëre om een onderscheiding in het leven roepen die wordt toegekend aan een persoon of instelling die zich verdienstelijk heeft gemaakt voor de gemeenschap enderveld.

Wat onlangs het Poeffel- Moeffel-standbeeld werd onthuld, betekent voor De Eekheuëre en het Eikender-veld de kroon op het vele werk en de vele inspanningen.

Bij de onthulling die ik op 31 augustus 1996 mocht verrichten, was ik erg onder de indruk van het groot aantal aanwezigen, die het

Jubbele

Een jubileum is een jubelfeest, een jubeljaar. Dat leert ons de uitleg in het woordenboek. En als je even verder zoekt vind je onder "jubelen" de verklaring: "vreugdekreten aanheffen, in luide vrolijke klanken uitbundige vreugde uiten". Prachtige omschrijvingen die met veel poeha duidelijk maken wat er aan de hand is.

Zo'n jubileum in de carnavalswereld bestaat uit een veelvoud van 11 jaren. In ons geval 2 x 11. En daarom is er alle reden om te feesten, om te jubelen! Want we zijn trots op 22 jaar carnaval in het Eikenderveld. 22 jaar is in een mensenleven geen speciale mijlpaal. Maar het is normaal gesproken wel een leeftijd die aangeeft dat je in de kracht van je leven bent. Je bruist van energie, je probeert daadkrachtig je doelen te bereiken en je leven vorm te geven. Voor de wet ben je al 4 jaar volwassen. De jeugdige overmoed heb je van je afgegooid en je wordt door je omgeving serieus genomen. Ik zie in dit groeiproces veel raakvlakken met De Eekheuëre. In de aanloop naar het jubileum stond het

waarin wij even stil staan bij al die mooie herinneringen. In woord en beeld, in de hoop dat u het de moeite waard vindt om heel lang te bewaren. Ik wens u in ieder geval veel lees- en kijkplezier!

Tevens maak ik graag van de gelegenheid gebruik om, namens bestuur en leden, iedereen te bedanken die in de afgelopen

22 jaar, op wat voor een manier dan ook, zijn of haar bijdrage heeft geleverd aan het opgroeien van De Eekheuëre. Van de pioniers van het eerste uur tot en met de commissieleden die veel tijd en energie hebben gestoken in de organisatie van dit jubileum. En van de allereerste sponsors tot en met de jubileumsponsors, die allen met een soort periodieke kinderbijslag ons opgroeien in alle opzichten mogelijk hebben gemaakt. De Eekheuëre zijn 22 jaar, ze bruisen van energie, ze weten wat ze willen en ze worden serieus genomen. Daarom is het nu de tijd om samen een paar maanden te jubelen en te genieten. Daarna gaan we weer volwassen verder met het doel ooit te eindigen in een soort carnavalistische seniorenflat!

Arno Crasborn, voorzitter.

zo mooi op het briefpapier: "Vieër zint i 1975 es CV JCL geboare en i 1986 op der elfde va der elfde um ellef oere oeht de weeg gehoord durreg De Eekheuëre!".

Geboren, uit de wieg gehaald en opgegroeid. Een groep jeugdige JCL'ers nam indertijd het initiatief, ze groeiden op, namen op elfjarige leeftijd hun eigen identiteit aan (V.V. De Eekheuëre), maakten de moeilijke puberteitsperiode mee en zorgden de laatste jaren voor de definitieve stap naar volwassenheid. En met die kwalificatie is niets teveel gezegd, als we denken aan "d'r Poeffel Moeffel", de Kingerzittingen, de Sjpaszittingen en zeker ook de creatieve uitspattingen van de Aod Prinse. Dit hele groeiproces in de afgelopen 2 x 11 jaar komt aan bod in dit jubileumboek. Een tijdsdocument

22 jaor ...en dan

Ut diealekt is de sjproak
va d'r vasteloavend. Noeëts
zal ieëmes dees sjtelling
um kinne duijje. Mesjien
zouw ut da og vöel logieser

lezer zich ook nog eens over
de drempel van het dialekt-
lezen heen moet worstelen.
Dus es moellemeëker va
d'r vastelaovensvereniging

geweë zieë ut jübbielejumbook va
De Eekheuëre in ut Heëlesj oeht te
bringe. U pragtig diealekt. Og al zint
d'r nog ummer kuddes Limburges
die mene deniegrerend te motte
doeë went me ut hat uëver de ver-
hollendsje sjtad Heële. Vieër wete
beëter.

Een jubileumboek van een karna-
valsvereniging echter helemaal in

het Limburgs te schrijven, zou een
aantal uitgangspunten van zo'n
boek mogelijk kunnen ondergra-
ven. Het boek moet immers door
iedereen goed, snel en lekker te
lezen zijn. Bovendien dient het als
dokument, als vastlegging van een
stuk geschiedenis, dat niet alleen nu,
maar ook na jaren uit de boeken-
kast gegrepen moet kunnen worden.
En dan 't is niet de bedoeling dat de

sjriehf ig vuër u beëter versjtoa
mien bejdrage aa dit book mar in
ut Hollendsj. Noa ut Heëlesj tog de
sjoëenste sjproak die ut gieëft.

Tweëntwintig jaar De Eekheuëre.
De geschiedenis wordt uitvoerig in
dit boek belicht. Een prachtig doku-
ment, waarbij we ook getracht heb-
ben om het totale Eikenderveldse
karnaval een plaats te geven.

Zo doende is het boek voor een nog
breder publiek de moeite waard
om het op de
boekenplank
een plaatsje
te geven. Toch
wil ik in dit
voorwoord niet
alleen terug-
kijken. Zonder

de geschiedenis te vergeten is het
immers nog belangrijker om in de
toekomst te kijken. Vanaf het prille
begin in 1975 hebben we alleen
maar progressie gezien. Elk jaar viel
er in carnavalvierend Eikenderveld

wel weer iets nieuws te beleven.
Steeds werd het mooier, sjieker,

interessanter, belangrijker. En niet
te vergeten, steeds werd het groter.
Zo zeer zelfs dat we ons meer dan
eens afvroegen waar het ooit eens
zou eindigen. Zo zeer zelfs dat leden
en ook buitenstaanders het nodig

vonden om een waarschuwend vin-
gertje om-hoog te steken. We zou-

We hebben het laten gebeuren.
Een aantal mensen hebben op een
ongelooflijke wijze jarenlang de kar
getrokken. Nog meer mensen heb-
ben uitgevoerd wat de kartrekkers
bedachten. Alleen zo konden we dat

den uit ons
jasje groeien.
En overal
waar "te" voor
staat, zo zei
men, is niet
goed.

Durreg goa!

In Ut Belang Van

Oos Ekenderveld

Een degelijke PR voor onze wijk!

De leefbaarheid in een wijk wordt heel vaak weergegeven door haar verenigingen. Zij vormen meestal een goede afspiegeling van de betrokkenheid van de inwoners bij die wijk. Als bewonersraad ben je derhalve dan ook zeer geïnteresseerd in het reilen en zeilen van die verenigingen. Het voelt goed aan, wanneer één van die verenigingen een dusdanige uitstraling heeft verkregen, dat men zich eigenlijk geen betere PR meer voor de wijk kan wensen.

Persoonlijk beschouw ik het dan ook als een bijzondere eer, om als woordvoerder van de Bewonersraad Eikenderveld onze Vasteloavensvereniging De Eekheuë in het zonnetje te mogen zetten en hen tevens te bedanken voor al hun prachtige activiteiten. De uitgave van dit jubileumboek is daarvoor een mooie gelegenheid.

Het moge algemeen bekend zijn, dat in het Heerlense karnavalsgebeuren onze eigen Eekheuë niet meer weg te denken zijn.

Voor onze wijk maar dus ook daarbuiten zijn ze inmiddels een vast gegeven met een vaste waarde. Zij hebben op hun eigen en unieke wijze ervoor zorg gedragen, dat het Eikenderveldse carnaval een eigen karakter heeft ontwikkeld. Daar wordt niet alleen op een fijne, maar vooral ook op een stijlvolle wijze uiting aan gegeven. Hun programma's, ook buiten het karnavalssei-

Sjtet dig uns vuër...

Stel je eens voor. Je bent als vereniging op weg naar een jubileum. Je wilt heel veel leuke dingen organiseren. Je hebt

wensen. Ja zelfs een aantal nauwelijks te realiseren droomwensen....

Stel je eens voor. Je moet al die leuke dingen realiseren met de normale financiële middelen. Daarmee kun je weliswaar jaarlijks een prima carnavalsseizoen organiseren, maar zoals gezegd, je wilt iets extra's en dat kost extra geld....

Stel je eens voor. Je moet die hele organisatie rond krijgen met het aanwezige kader. Het zittende bestuur, dat eigenlijk al elk jaar handen te kort komt om het carnavalsseizoen tot een goed einde te brengen.....Onvoorstelbaar!

De commissie (of 11 gekken)

Daarom startte in maart 1995 een groep van 11 commissieleden met de voorbereidingen op het jubileumseizoen, dat vanaf november 1996 zou moeten losbarsten. Helaas moesten drie man afhaken. Hubert Bour, kunstenaar en maker van het Poeffel Moeffel beeldje, kon vergaderen en lesgeven natuurlijk niet combineren. Oud Stadsprins van de Winkbülle Carol Lebens kon door zijn werk voor het Gilde van de Oud Prinsen, sjpaskapel

Noeëts Nieks én de Winkbülle sjlagercommissie uiteindelijk te weinig tijd vrijmaken. Helaas viel ook Eekheuëre penningmeester Ger Koks af. Door een zéér drukke

agenda trok hij zich noodgedwongen terug als bestuurslid en ook als commissielid. Hij bleef wel op de achtergrond de financiële administratie verzorgen. Een fikse aderlating, want Ger was vanaf het eerste uur bij de organisatie van JCL en De Eekheuëre betrokken.

Zo bleven uiteindelijk acht commissieleden over. Het dagelijks bestuur van De Eekheuëre, Arno Crasborn (voorzitter), Frans Ossenblok (secretaris) en Rob Dijcks (president), wist zich gesteund door vijf niet-Eekheuëre leden. Wij stellen ze graag even aan u voor:

Antoine Claassen

is nog niet zo heel lang woonachtig in het Eikenderveld en daarom misschien ook nog niet zo bekend. Hij is de jonge en energieke man achter "A.K. VIJF", een adviesbureau voor reclame en promotie. Hij is een grafisch vormgever, die een ongelofelijke bijdrage heeft geleverd aan alle mogelijke vormen van drukwerk. De sponsormap, het Poeffel Moeffel geboortekaartje, het jubileumbriefpapier, de uitzonderlijk mooie entreekaarten, het etiket op de jubileumwijn en de lay-out van dit jubileumboek zouden zonder zijn inbreng nooit zo fraai geworden zijn!

Ben van Ineveld

is tandtechnicus en heeft een eigen bedrijf in Ubachsberg.

De Hullep Va Boete Woar Onvuërsjtelbaar

Hij is gewend om ergens zijn tanden in te zetten en maakte als trouwe Eekheuëre-gast al in een vroeg stadium kenbaar dat hij graag wilde helpen met het trekken van de jubileumkar. Vol enthousiasme was hij zeer actief op het sponsorvlak, hij was als wijnliefhebber een groot animator in het realiseren van de jubileumwijn en bovendien was hij via zijn connecties een onmisbare schakel in de financiële realisatie van dit jubileumboek.

Peter Paas,

wie kent hem niet! Al een aantal jaren als d.j. een bekend gezicht op diverse Eekheuëre activiteiten. Hij heeft een bloemen en plantenzaak in de van Weerden Poelmanstraat en is een Bekkerveld-man in hart en nieren. Maar desondanks heeft hij ook een enorme band opgebouwd met het Eikenderveld. Onlangs liet hij zich nog ontvallen dat hij in het Eikenderveld een fijne vriendenclub ontmoet heeft en dat hij graag zijn steentje heeft bijgedragen aan dit jubileum. Zeg maar gerust "steen" want door zijn humor, inzet en organisatorische ervaring was hij een steunpilaar in de commissie.

John Reinders

is als "patron van Maison John" natuurlijk een open boek voor velen. Als Oud Raad van Elf-lid van de Winkbülle en vader van ex-stadsjeugdprins John jr. kent hij het klappen van de carnavalszweep. Daarom mocht hij als Eikendervelder natuurlijk niet in deze commissie ontbreken. John nam de uitnodiging aan en was uiteindelijk één van de gangmakers in de realisatie van het Poeffel Moeffel standbeeld. Vanuit zijn kapperszaak kan hij dagelijks van het beeld genieten. De commissie heeft genoten van zijn

gedrevenheid om het jubileum te doen slagen.

Peter Vincent

is alfabetisch gezien de laatste in deze rij.

Een man die zeker in de carnavalswereld veel bekendheid en waardering geniet. Als lid van de Klumpkes Blumkes niet alleen een muzikale clown, maar als voorzitter ook verantwoordelijk voor de totale organisatie van het koor. Ervaring die in de commissie natuurlijk goed van pas kwam. Bovendien als componist en tekstschrijver een prima partner van Rob Dijcks. Deze geestelijke vaders van veel Eekheuëre-sjlagers waren natuurlijk zeer gecharmeerd van de droomwens om een jubileum-cd te maken. Met name Peter Vincent wist de juiste bron aan te boren om deze cd daadwerkelijk te kunnen realiseren!

Stel je eens voor dat De Eekheuëre deze kanjers hadden moeten missen.....Dat kunnen we ons absoluut niet voorstellen en omdat we die commissieleden enorm

De leden van de Jubileumcommissie

*Zwart voor de ogen en een wazige blik
na anderhalf jaar vergaderen.*

De Eekemennenes Roemrijke

voorvaderen

Maandag 23 september 1996. Op verzoek van De Eekheuëre zijn Ben Welman, Thei Frijns en Jan Jacobs een avondje in het HKB. Arno Crasborn en Rob Dijcks zijn ter plekke om met hen te praten over de luisterrijke Eekemennenes.

Meer dan eens zijn we in de wandelgangen die naam tegengekomen. Maar nog steeds weten we niet het fijne van deze klub. Daar komen we ook vanavond niet achter. Want van een Eekemennenes-archief is geen sprake. Jan heeft een foto-album van zijn broer bij zich, Thei heeft een album uit z'n eigen Prinsejaar op tafel gelegd en Ben doet het met wat losse foto's. Laat hij nu juist een maand geleden een enorme opruiming gehouden hebben en helaas heel veel materiaal van De Eekemennenes weggedaan hebben! De twee albums met kostelijke foto's en zelfs korte kranteberichten maken de tongen behoorlijk los. Het losse gesprek levert in ieder geval zoveel informatie op, dat we ons nu enigszins een beeld kunnen vormen van wat De Eekemennenes ooit voor de wijk betekenden.

Na de oorlog werden De Winkbülle in 1947 opgericht. Vijf jaar later werden plannen gesmeed om ook in de wijk Eikenderveld een karnavalsvereniging van de grond te krijgen. Naderhand (1959) kwamen ook De Schwelmenenes, maar zij beperkten zich toch vooral tot de karnavalsviering in Café Coenen, het huidige Café Eikenhof.

Ben Welman is inmiddels 62 jaar en was mede-oprichter: "In 1952 zijn we met de plannen begonnen. Na 'n jaar hadden we alles voor elkaar. Bestuur, Raad, Prins, naam, verenigingsorde, kleding. Tot in de puntjes verzorgd. Want we wilden ons vooral richten op de hele wijk".

De naam spreekt voor zich. De grote plantaan op Terworm, ook toen al abusievelijk De Eik genoemd, was de bron. Eikendervelders moesten zich aangesproken voelen door De Eekemennenes. In toespraken werden dan de Eekewiefkes niet vergeten. De verenigingsorde bestond uit twee eikeltjes. Thei herinnert zich zelfs dat er 'n jaar een heel bijzondere orde was: een grote eekhoorn, gemaakt van leer! Jan merkt plagend op: "Wij waren De Eekheuëre dus al voor!" Ben vraagt enigszins verwijtend: "Ik heb ook echt nooit begrepen, waarom jullie bij de oprichting op zoek zijn gegaan naar een nieuwe naam. De Eekemennenes was veel logischer geweest." Jan: "Ik weet nog dat De Eekheuëre toendertijd in een enquête naar een nieuwe naam op zoek waren. Ik heb toen inderdaad gewoon De Eekemennenes ingevuld."

De eerste prins carnaval

nog wat namen van actieve leden. Dat blijkt geen gemakkelijke voornaam zoek. Vaak is het resultaat twijfelachtig. Charles Jansen was de penningmeester, Ben Welman president. De heer Groen, technicus Piet Kraneburg waren de namen van Elf worden de namen van de leden, Ton Meeuwissen, Sjef Jansen, en van As, Lei Mion en John We hadden ook een dansmarieke, Mia Ritschi. Ze was erg goed. Bij wedstrijden in Bonn behaalde ze ooit eens de 4e prijs. Lily Bodelier danste eveneens voor ons." Natuurlijk valt Thei enthousiast Ben even bij, nu de naam van zijn vrouw gevallen is. "De familie

De Jeugdraad van de Eekemenekes met president Thei Frijns

Bodelier heeft zich in dit genre goed gemanifesteerd. Lily bleef nog lang dansmarieke bij de Postbülle, waar haar vader Sjeff 11 jaar president was. Dochter Anjo trad in haar voetsporen. Vader en dochter waren lange tijd bij De Winkbülle.”

De allereerste Prins die geproklameerd werd was Nic Pijls, bezitter van een slagerszaak. Als volgende prinses leven nog in herinnering: Harrie Foekens, Lei Mion, Ton Meeuwissen, Wiel Tigelhoven, Cees van As, John Jansen en Piet Gruppelaar. Twee namen ontbreken. Het is ook zo verdorven lang geleden!

Elk jaar werd er een prinseswagen gebouwd. Meestal in de loods van de Nationale Houthandel. De Prinses mocht niet weten, hoe de wagen eruit zag. Hij werd op karnavalszondagmorgen thuis opgehaald en dan was er eerst een tocht door de wijk. Vervolgens gingen Prinses en Raad van Elf naar de stad voor de grote optocht van De Winkbülle.

De Eekemenekes hadden hun narrentempel in Café De Slok, later Café Göbbels genoemd. Nu is Jo Nelissen de uitbater en heet het Café Ut Sjokkelpeëd. Daarnaast gingen De Eekemenekes voor grotere activiteiten naar het huidige HKB, toen het Franciscushuis genoemd. De namen van de drie beheerders in de Eekemenekes-periode liggen wel nog fris in het geheugen. Eerst was er de heer Beukeveld, toen de heer Boesten, vervolgens de heer Jos Lammers. De eerste grote activiteit in het Franciscushuis was de zitting voor de Ouden van Dagen. Ben: “De eer-

ste keer hebben we de oudere mensen gecharterd. Echt gepusht om te komen. Er werd een speciale pendeldienst ingesteld. Want die avond moest slagen. En het slaagde. Maar liefst 220 mensen kwamen erop af. Er waren goede arstiesten, het was

een feest. Iedereen kreeg een kopje koffie, een nonnevot en drie konsumpties! Aan het einde van het programma vonden ze het jammer dat het afgelopen was. Een traditie was geboren. Het bleef het hoogtepunt van elke carnaval!” Thei herinnert zich van de zittingen dat de Franciscanen altijd goed vertegenwoordigd waren. “En zeker Pater Zacheus. Die was er altijd. Bij één zitting, het was al laat op de avond en de meesten hadden al wat pilsjes op, werd de buiten geparkeerde driewieler van Pater Zacheus de zaal ingereden. Hilariteit alom natuurlijk. Ik weet alleen niet meer of de pater het wel zo leuk vond.”

Duidelijk wordt dat De Eekemenekes net als De Eekheuëre voor de hele wijk iets wilden betekenen en derhalve niet alleen in Café de Slok hun activiteiten konden houden, maar regelmatig moesten uitwijken naar het Franciscushuis. In de beginjaren verging het de c.v. JCL idem dito. Activiteiten in Café Göbbels en het HKB wisselden elkaar af.

Als het om de rol van de jeugd gaat, komen Thei en Jan in het geweer. Pas na een aantal jaren ontstond het idee om een jeugdprins en jeugdraad in het leven te roepen. Dat was in 1961. Thei was toen de eerste jeugdprins en de tweelingbroer van Jan, Harry Jacobs, werd de eerste jeugdprins. Hij werd geproklameerd in De Sjokkel. Er

zijn vier jeugdprinsen geweest. Harry Jacobs (1961), Thei Bodelier (1962), Jos Quicken (1963) en Louis van Leeuwen (1964). Thei: "De avond voor mijn proklamatie kregen mijn ouders

te horen dat de proklamatie in het Franciscushuis zou zijn. Er was iets gebeurd in de Sjokkel, waardoor we moesten

uitwijken." Ben bevestigt het verhaal en voegt eraan toe dat vanaf dat moment de vereniging ook in het

Franciscushuis is gebleven. "Jan en Thei proberen nog wat namen van jeugdraadleden op papier te krijgen. Dat lukt heel aardig: John Gregoire, Wiel Sniijders, Math Heuts, Arno en Paul Ritschi, Hendriks, Bère Vandebroeck, Harrie en Jan Jacobs, Thei Frijns, John Stins, Frans en Wim Kortis. Lang vervlogen tijden. Maar Jan blijft lyrisch: "Wat was het geweldig! Met name karnavalsdonderdag was altijd een topper. Dan meerde de Blauwe Schuit aan bij de Sjokkel, voordat ze aan hun drie-daagse tocht begonnen. Ook de Koetsje Grütsje uit de Groenstraat kwamen dan een bezoek brengen. Bij de Sjokkel stond zelfs een buitentap. En later op de middag gingen we met de grote en de kleine Raad op een wagen door het Eikenderveld om sinaasappels uit te gooien. Dat vergeet ik nooit meer."

Ben glimt nog van trots: "Dat de Koetsje Grütsje uit de Groenstraat naar het Eikenderveld kwamen was heel wat. Die gingen echt niet overal naar toe. Het contact met De Winkbülle was ook prima. Wij stelden wat voor in die

Ook toen in vol ornaat

tijd. We waren echt goed in het organiseren. Bij de Raad van Elf was zattermanswerk uit den boze. Op zittingen mocht geen drank genuttigd worden, want de organisatie moest staan als een huis. De Winkbülle zagen in ons een concurrent. Ze hadden wel een beetje knijp voor ons. Ze keken zich vaak de ogen uit. Ze kroge lang neet alles veëdig, wat vieër heij veëdig kroge. We hoefden ze maar te vragen

of ze waren er." Ben vertelt nog over een ontmoeting met Heinz Paffen, nog pas een paar weken geleden. Jarenlang was Heinz Paffen moellemëeker van de Blauwe Schuit. Hij was een Eikendervelder, maar zat bij De Winkbülle. Heinz vertrouwde Ben, zoveel jaar later, nog spontaan toe: "Dieër woart verrekkelinge. Vieër houwwe floep vuër ug!" Als president vocht Ben op de bühne menig verbaal gevecht met de legendarische Wiel Knipa uit. Ben: "Het was leuk bekvechten met Wielke. In mijn toespraken heette het dan ook konstant Heële, de vuërsjtadt van ut Ekenderveld!" Ben is zelf ook Prins geweest. Toen heeft Sief Bodelier voor één jaar het presidentschap op zich genomen. Hoe wordt een president zelf Prins? Daar hangt natuurlijk een leuke anekdote aan vast. Ben: "Ik had voor f500 gewed dat ik het paard Bobby van Melkboer Lemlijn in De Slok naar binnen zou krijgen om het vervolgens uit de spoelbak te laten drinken. Dus ik met Bobby het café

'Karnavalsstimmung' in het Eikenderveld, al méér dan 22 jaar.

in. Eigenaar Jo was toch al zo empfindlich, dus dat viel niet echt in goede aarde. Ik hoor Liesbeth Göbbels nog steeds schreeuwen! Voordat ik met het paard bij het

buffet was, had het al een paar paardevijgen laten vallen. Kun je je wel voorstellen wat we gelachen hebben. Enfin, ik kreeg mijn f500. De gulle gever zei echter dat ik dan wel Prins moest worden. Toen heb ik zelf nog eens f500 bijgelegd en ben ik Prins geworden."

Het einde van De Eekemenekes kwam heel plotseling. Ben: "Eind 1963 kreeg ik een topbaan bij de Grand Bazar. Ik ben in dat jaar ook gestopt. Ze hebben me dat heel kwalijk genomen. Maar ik kon 't echt niet meer combineren." Het stoppen van Ben betekende het einde van De Eekemenekes. Geen goede zaak dat het allemaal van één man afhing, maar dat gebeurt natuurlijk wel bij meerdere verenigingen. De heren Geurts en Groen wilden toen wel nog doorgaan. Niet grootschalig, maar eenvoudig. De zitting voor de Ouden van Dagen moest gehandhaafd blijven. De Buurtvereniging ontstond zodoende in 1964, met in het bestuur verder nog Sjef Bodelier, Wim Hartgerink, van Els en Sjaak Frijns. Naast de zitting, was ook het kienen een belangrijke activiteit.

Het plotselinge einde van De Eekemenekes betekende ook dat er geen 11-jarig bestaansfeets gevierd kon worden. Een pijnlijk einde voor een roemrucht gezelschap, dat in vele opzichten absoluut gelijkenis vertoonde met de huidige Eekheuëre. Een eervoller einde zou ongetwijfeld op zijn plaats geweest zijn. Het einde van het gesprek nadert. Uiteindelijk zijn we niet ontevreden wat het heeft

opgeleverd. Ongetwijfeld hadden anderen er nog veel meer aan kunnen toevoegen. Maar het was niet onze insteek om met de geschiedenis van De

Eekemenekes compleet en foutloos te zijn. Foutieve jaartallen, verkeerd geschreven en vergeten namen maken dit verhaal niet minder interessant. Hooguit, en misschien wel hopelijk, zullen anderen na het lezen van deze tekst zich melden met nieuwe gegevens. En daar staan we graag voor open. Een stukje nieuwe archivering behoort dan tot de mogelijkheden. En wie weet waarvoor we dat in de toekomst nog eens gebruiken kunnen.

We bedanken de drie heren. Jan Jacobs, inmiddels 50 jaar, moet voor de verste thuisreis aantreden. Hij woont al jaren in Hoensbroek. "Toch niet zo heel ver weg van het Eikenderveld ...", zegt hij bijna verontschuldigend. Thei Frijns en Ben Welman hebben gemeen dat ze beide 2 jaar niet in de wijk gewoond hebben. Thei meldt trots: "Toen ik twee was werd Eikenderveld mijn nieuwe thuis. Dat is altijd zo gebleven. Ik ben nu 50 en ben al opa van de 19 maanden oude Kimberly. Het gaat hard, maar ik ben tevreden. Uit de wijk ga ik ook niet meer weg." Ben heeft als oud-president natuurlijk het laatste woord. "Ik heb een kleine zonde begaan. In de jaren zestig heb ik twee jaar in Meezenbroek gewoond. Resteren er toch nog 60 jaar in het Eikenderveld. Nu ben ik 62. Ik heb dus echt de meeste boterhammen op!"

Jubbielaris

In de euforie van "2 x 11 jaar Eekheuëre" mogen we beslist niet vergeten dat dit jaar drie leden speciale aandacht verdienen. Drie jongens die alles van het begin af aan hebben meegemaakt! Ze zijn alle drie prins geweest, hebben alle drie op bestuurlijk niveau hun steen bijgedragen en zijn alle drie nog

Rob Dijcks

altijd actief Raad van Elf lid. Een bijzondere prestatie!

Ger Koks

De naam *John Franssen* Rob Dijcks komt u in dit jubileumboek regelmatig tegen. Je kunt ook niet om hem heen, want hij heeft een enorme stempel gedrukt op JCL/De Eekheuëre. Het eerste jaar zelf als prins en daarna onafgebroken als president. De spil waar alles om draaide. Natuurlijk kon hij het niet alleen en

één van zijn maatjes was Ger Koks. In eerste instantie Raad van Elf lid, in 1981 zelf Prins, en als voorzitter en vervolgens als penningmees-

ter lange tijd een onmisbare schakel

in het bestuur. Vanaf 1 april 1996 is hij het (helaas) wat rustiger aan gaan doen. Last but not least noemen we John Franssen. Ook begonnen als Raad van Elf lid en daarna in 1977 de derde prins in het rijtje Hoogheden. Bovendien een aantal jaren een gedreven bestuurslid, met speciale aandacht voor alle jeugd-

JCL opgericht in 1972

Begin zeventiger jaren. De jeugd tussen 14 en 18 jaar was toen natuurlijk nog lang niet zo vrijgevochten als nu. De meesten kregen echt niet zomaar toestemming van hun ouders om in de stad uit te gaan. Tegen diegenen die dat wel mochten werd huizenhoog opgekeken. Die gingen bijna allen zonder uitzondering naar de Ouwe Stomp, de huidige Studio '54. De thuisblijvers kwamen toen op het idee om dan zelf maar iets te organiseren. Iets in de wijk en iets dat gedragen werd door de wijk.

Op 17 januari 1972 was er een eerste vergadering waarbij gesproken werd over de ontspanning voor de jeugd. Op 2 februari 1972 was er een tweede vergadering. Een karnavalsavond en disko-avonden stonden hoog op het verlanglijstje. Op 15 februari lezen we in het archief is

die karnavalsavond er al. Buurtverenigingsprins Bèr (v.d. Broeck) I is te gast. Op 28 februari 1972 volgt er een vergadering over een disko-avond. Het ijs is gebroken. Op 6 maart 1972 waren de nodige jongeren in de pastorie van de St. Franciscuskerk verzameld. Het leidde tot de oprichting van een vereniging. Pater Schreurs is vanaf de eerste minuut altijd het aanspreekpunt geweest. Hij was bijzonder geïnteresseerd in de jeugd

en deed er alles aan om samen met de jeugd activiteiten van de grond te krijgen. Richard Noë, Marij Evers, Toos Dijcks, Fred Brounen, Leo Dijcks (sekretaris), Sijr Pluijm (penningmeester) en Rob Dijcks (voorzitter) waren de namen van het eerste uur. De laatstgenoemde bedacht de naam Jeugdcentrum Laanderstraat en de afkorting JCL. Die 6e maart geldt als de oprichtingsdatum van JCL. En JCL zou een bijzonder sterke organisatie worden. Op 22 juli 1974 werd JCL officieel door de Gemeente erkend en gesubsidieerd. Op 17 september 1975 werd JCL koninklijk goedgekeurd.

DE GLORIEJAREN VAN JCL

JCL was afhankelijk van de financiële ondersteuning van het toenmalige kerkbestuur. Een brief in het archief doet melding van het feit, dat er toestemming is om een geluidsinstallatie aan te schaffen ter waarde van f 1200. Veel geld in die tijd. Kerkmeester Wim Vervuren tekende de brief op 15 mei 1972. Bovendien ontving JCL van het kerkbestuur toestemming om gebruik te maken van het Trefcentrum 't Loon. En zo kreeg de jeugd zijn eigen uitgangsavond. Want naar de disco gaan in de eigen wijk, ook nog in alle opzichten ondersteund door het kerkbestuur en Pater Schreurs, daar konden de ouders geen nee tegen zeggen. Op 27 mei 1972 beleefde de JCL disko haar premiere! Op 18 juni waren er 120 jongeren in het Trefcentrum! Wekelijks werden er met de hand geschreven folders in de wijk verspreid, gestencild door Pater Schreurs, boven op de zolder in de pastorie. De eerste folder vermeldde nog de entree van 75 cent én de naam van de DJ: Karel tje Knetter (Karel Pijls). JCL was op slag groot! De disko

Kareltye Knetter als Raad van 11 lid

beleefde glorie-tijden. In Welten ontstond een tegenhanger: Habbekrats. Later vonden beide besturen het verstandig om de disco één week in Welten, één week in het Eikenderveld te houden. Zo hadden velen niet die Qual der Wahl! Eind jaren zeventig verbleekten de glorie-tijden van de disco. In de stad werden meerdere discotheken geopend. De jeugd werd toch wat mondiger, de ouders lieten meer toe en dus zag je de jeugd op jongere leeftijd naar de stad trekken. Dat was natuurlijk toch wel even anders, dan de steriele aankleding in het zaaltje van het Trefcentrum.

Maar JCL had nog meer pijlen op de boog. De mini-soos op zondagmiddag voor de kleinsten was lang een succes.

Het Open Jeugdwerk was eveneens een florerende tak. Op 18 april 1972, nog voordat de disco startte, was er

reeds het eerste Open Jeugdwerk: knutselmiddagen voor de jeugd in het Antoniusgilde naast de kerk. De ruimte van Pater Zacheus werd aan JCL ter beschikking gesteld. Een prachtig huisje, dat er echter nu niet meer is. Op een van de bijeenkomsten waren er 85 kinderen. Zoveel dat men besloot om elke week een andere groep te laten komen.

Verder werden er droppings, wandeltochten, sportdagen, kienavonden, St.Nicolaasfeesten, optredens van popgroepen, volleybal-activiteiten, danskursussen, zeskampen en niet te vergeten, vanaf 1974 samen met de voetbalvereniging SV Eikenderveld grote tentfeesten georganiseerd. Prachtige evenementen.

Momenteel bestaat JCL nog steeds. Zij het dat de activiteiten nu minder omvangrijk en frequent zijn. De belangrijkste poot van het huidige JCL is het organiseren van het kindervakantiewerk in de zomermaanden. Ongetwijfeld een nobel streven, dat nog steeds in een grote behoefte voorziet. JCL viert in maart 1997 haar 25 jaar bestaan.

JCL-KARNAVAL IN 1973 EN 1974.

Eén onderdeel dat in de prille JCL-periode al een belangrijk aandachtspunt vormde was het carnaval. Op karnavalsvrijdag 2 maart 1973 was het Trefcentrum 't Loon met 150 jongeren tot de nok vol. Karnavalsdinsdag organiseerde JCL om 13.00 uur een bescheiden rondrit door de wijk met Buurtverenigingsprins Wiel (van Galen) I. Om 14.30 uur begon het kinderkarnaval in 't Trefcentrum. Deze dinsdagkonstruktie bestaat nu nog steeds! Alleen de begintijden zijn veranderd. In 1974 werd JCL door de Buurtvereniging zijdelings bij de proklamatie betrokken. Immers JCL had een grote aanhang en dat leverde extra volk op. In het toenmalige parochieblaadje lezen we: "Vrijdag 22 februari zal in het HKB-gebouw onder auspiciën van de Buurtvereniging, de KVB (Koninklijke Vrouwenbond) en JCL, de prins van het Eikenderveld uitgeroepen worden." Op karnavalszondag 24 februari 1974 trok voor het eerst een groep van JCL mee in de

Heerlense karnavalsoptocht. Op karnavalsmaandagavond 25 februari 1974 was er JCL-karnaval in het Trefcentrum. Op karnavalsdinsdag 26 februari 1974 trok, zo staat er in de kranteberichten, de eerste optocht. Er waren zes wagens en vijf groepen. De Blauwe Schuit was de voor Eikenderveld begrippen grote attractie! De optocht werd gevolgd door het kinderkarnaval. In het parochieblaadje: “Na de optocht was er het traditionele kinderkarnaval, waaraan naast de 175 tot 200 kinderen ook vele ouders deelnamen. Er heerste een geweldige sfeer en het werd duidelijk dat dit evenement elk jaar groeit.”

De Blauwe Schuit in het Eikenderveld

meldt het toendertijd tweewoensdagbladje, is er in het HKB-stavond.

Singers, S.V. Eikenderveld, St. Franciscus en JCL op vrijdagavond, als opening van het karnaval. Er waren er ongeveer 200, voornamelijk kinderen, die erin te hebben. In november 1974 op vrijdag 17 januari 1975 in het HKB-stavond. Het blad: “Daar deze avond de karnavalsvereniging geldt, is de entree gratis en voor niets.”

DE EERSTE GROTE PRINS IN 1975.

In 1974 werd John de Schouwer tot allereerste jeugdprins geproklameerd. Want JCL was er voor de jeugd. Aan een grote Prins werd toen niet gedacht. Immers in de wijk waren al de nodige karnavalsactiviteiten. Bij Café Steijns zaten De Kùbesse, bij Café Coenen De Schwelmennekes

en in het HKB proklameerde de Buurtvereniging de wijkprins. Toch speelde er zich toen al achter de schermen iets af, dat uiteindelijk de kiem zou worden voor de latere Eekheuëre. Boven wordt al beschreven, dat de Buurtvereniging het actieve JCL betrok bij de proklamatie. Oppervlakkig, zo leek het. Maar het zat al dieper.

In februari 1974, één week voor carnaval, benaderde namelijk Buurtverenigings-bestuurder Cees Verbunt JCL-voorzitter Rob Dijcks om Prins te worden. Deze had daar wel oren naar, maar kon het op dat moment niet waarmaken. Van een prinschap in het Eikenderveld had hij toen al een heel andere voorstelling. Zijn voorstel om dan nog maar eens ‘n jaar later aan te kloppen, bracht Cees Verbunt in een moeilijk pakket. Want wie moest hij dan benaderen, één week voor carnaval? Rob trok zich de problemen aan en beloofde Cees dat hij hoogstpersoonlijk nog op zoek zou gaan naar een Prins voor de Buurtvereniging. Tevens deed hij de belofte, dat hij zich ‘n jaar later in ieder geval beschikbaar zou stellen. Alleen zou er dan nog goed gepraat moeten worden over de invulling van het prinschap. Zo gezegd, zo gedaan. De proklamatie zou op karnavalsvrijdag plaatsvinden. Op donderdagavond kon het licht op groen gezet worden. Armand Geurten had na een paar dagen bedenktijd en na koortsachtig overleg met het thuisfront en z’n toenmalige vriendin Mariët Leuven, besloten om de uitdaging aan te nemen. Wat toen nog niemand kon bevroeden was dat Prins Armand I de laatste prins van de Buurtvereniging zou worden. Want in de loop van 1974 kondigde Cees Verbunt aan dat de Buurtvereniging op zou houden te bestaan. Hij vroeg JCL om de proklamaties in het HKB over te nemen. Toen ging het in een sneltreinvaart. In een paar maanden tijd

werd de tot dan toe bescheiden karnavalsviering van de Buurtvereniging volledig op de kop gezet. De proklamatie verhuisde van karnavalsvrijdag naar een aantal weken vòòr carnaval. Er werd inderhaast een Raad van Elf opgericht. Geld voor dure kleding was er niet. De Raad van Elf ging gekleed in een zwarte broek en een wit hemd. In een karnavalszaak werden witte schuitjes met een knaloranje glitterrand gekocht. Oranje vlinders werden erbij geleverd. De eerste Raad van Elfleden, die nog op oude foto's terug te herkennen zijn, waren Fred Brounen, Leo Dijcks, Ger Koks, John Franssen, Lei Vankan, Leo Ritschi, Richard Noë en Jo Benders. De laatste ging in dat seizoen zelfs nog als compleet uitgeruste hofnar de raad van elf vooraf. Dat uitgerend voorzitter Rob Dijcks aan z'n eigen Raad van Elf-initiatief niet meedeed wekte bevreemding. Ondanks het feit dat hij zei dat er iemand moest zijn die de organisatie op de avond zelf in het oog moest houden. Het voedde natuurlijk de geruchten dat hij prins zou worden. En zo

van Mijnwerker tot Prins Carnaval

Maar dat kon de pret niet drukken. derhand de ontstaansgeschiedenis uit doen. Op vrijdag 17 januari 1975 werd d als laatste mijnwerker, een aktueel ogedragen. Wiel van Galen was bereid nonie-meester te spelen. Wiel was als erkenbaar. Hij droeg een donkerpaars navalsvereniging De Winkbülle met s en Stadsprins Jan van Dooren waren proklamatie. JCL blonk van trots. Voor een receptie gehouden. Er kwam een de krant. Op karnavalsdinsdag trok er een heuse karnavalsoptocht door de straten in de wijk. Rob I sloot de stoet

Een prachtige koets met "ezeltjes"

vol mee. Reeds in die eerste maanden was men te gast bij de installatie van de Opperwinkbül Herm Adams, bezocht men de bejaardensoos in het Markieshuis en werd men uitgenodigd voor een karnavalsavond voor scholieren in het Pancratiushuis, waar Prins Rob I een prins moest ont-hullen. Hij deed dat zo fanatiek, dat hij niet alleen de over-all, maar ook de pofbroek van de prins uittrok. Een vreemd gezicht was het wel! Op zondag 2 februari 1975 was er een andere primeur: prins en raad van elf hielden receptie in 't Trefcentrum 't Loon. Eén week later was carnaval. Op vrijdag bezocht men toen ook al de twee lagere scholen. 's Avonds was er het karnavalsfeest in het Trefcentrum 't Loon. Op zaterdagavond was men uitgenodigd voor het legendarische HKB-bal, op zondag trok men verkleed mee in de grote optocht. Een twaalf meter lange oplegger van de firma van Dooren was omgebouwd tot vroedvrou-wenschool. De kolos werd voorafgegaan door een 20 man sterke JCL-groep. Diezelfde wagen trok op maandag mee in Heerlerheide. Maandagmorgen was Jeugdprins

Jeugdprins Maurice van Hoof

Klaarblijkelijk kon men er toen ook al niet genoeg van krijgen!

BLAUWE SCHUITJES IN 1976.

Op 21 juni 1975 zou de eerste Raad van Elfvergadering hebben moeten plaatsvinden. De Raad van Elf bestond toen uit: Rob van Berlo, Fred Brounen, Rob Dijcks, John Franssen, Michel van Galen, Jos Hermans, Wiel van Galen, Ger Koks, Bert Paulssen, Sijr Pluijijm, Leo Ritschi en Paul Willeme. De interesse was echter zo gering dat de vergadering niet doorging. De herkansing op 25 juni werd om dezelfde reden uitgesteld. In een noodbrief werd 28 juni als laatste datum aangegeven én werden harde noten gekraakt: "Het wordt eens tijd dat we beseffen, dat we een vereniging proberen op te richten..." Achteraf is dat toch goed gekomen!

Op 16 november 1975 werd het nieuwe seizoen geopend. De wit-oranje schuitjes werden die avond vervangen door sijke nieuwe blauwwitte. In 1976 werd Lei Vankan prins.

ense Kinderoptocht meege-
 at men De Schwelmennekes,
 s. Nu vindt die kroegentocht
 was het toen al bijna traditie:
 end is dat in de publikaties
 gd werd hoe mooi het was,
 val wisten te vieren. Ook 22
 speerpunt! Karnaval werd in
 sloten met het Halfvastenbal
 k weer niet? Op 1 juni werd
 er namelijk nog een foto-
 tentoonstelling gehouden.

Een zeer populaire Eikendervel-der die toch pas na lang aarzelen toehapte. Na de proklamatie-avond, al bijna traditiegetrouw muzikaal opgeluisterd door de Sevilla's, regeerde de met een lang kapsel uitgedoste Prins welhaast op een frivole en onbevagen manier. Lei I onderhield stevige kontakten met dansgroep The Flowers. Zowel zijn proklamatie als zijn aftreden hadden wel wat voeten in de aarde. Bij de proklamatie hadden gijzelaars zich van hem meester gemaakt en pas na langdurige onderhandelingen én bemiddeling van Prins Werner I van De Schwelmennekes, die een fles cognac beschikbaar stelde, werd de nieuwe Prins vrijgegeven. Op karnavalsdinsdag om 24.00 uur was Lei I niet in Café Göbbels. Een meningsverschil had hem even naar buiten gedreven. Gelukkig was hij een paar minuten na twaalfen toch weer present en kon het karnaval in stijl afgesloten worden. Jeugdprins werd Frans van Galen, een telg uit een karnavalsgekke familie. De grote karnavalswagen en groep van JCL behaalde tijdens de Heerlense karnavalsoptocht in de categorie grote wagens de 4e prijs. Andere noviteiten dat jaar waren een extra avondfeest op karnavalszondag en het hart 't Trefcentrum 't Loon.

DE 1e ZITTING IN

De opening op 12 november in Café Göbbels gevierd. Hieuws wordt de teleurstoelen of banken gestoken dat we de volgende aktiviteit met angst en beven tegemoet gaan. Maar U

"Iedereen de beentjes van de vloer".
 Dansgroep The Flowers was altijd een graag geziene gast op de vele karnavalszittingen.

kunt die gedachte van ons veranderen. We willen graag het sukses van het vorig jaar herhalen." De angst was begrijpelijk. Het overkoepelende JCL bestond in 1977 vijf jaar en dat zou gevierd moeten worden. Vooral op karnavalsgebied, want men vond dat op 15 februari 1972 carnaval de aanleiding

was geweest voor de allereerste JCL-activiteit. Op 7 januari 1977 werd een prinsproklamatie met zitting georganiseerd. Klinkende namen als Erna van Gerwen, Huubke en Juupke, Jo Haan en Jef Clement, de Globetrotters, de dansgroep The Flowers en de Heerlense Prinsekapel waren voor de ongelooflijke prijs van f3,50 te bewonderen. John Franssen werd op een originele wijze tot nieuwe Prins geproklameerd: een nagebootste Lange Jan werd nog eens opgeblazen! De zitting werd een grandioos sukses. Citaat: "Ondanks deze onverwacht prettige ontwikkeling blijven we met beide voeten op de grond staan. Het karnavalsseizoen is nog lang en er zijn nog meer activiteiten die eerst moeten slagen, voordat we definitief tevreden mogen zijn." Deze zelfkritische woorden ten spijt werd echter duidelijk dat het JCL-karnaval steeds meer aan uitstraling won. Er was een ontwikkeling in gang gezet die niet meer te stoppen was. Prins John I beleefde een prachtig seizoen dat toen al niet meer te vergelijken was met de twee eerste karnavalsjaren. Hij wist zich gesteund door de Raad van Elfleden Jan Rosenboom, Sjir Dörenberg, Pierre van Leeuwen, Fred Brounen, Leo Ritschi, Wim Vankan, Jos

Een van de vele succesvolle karnavalszittingen in het Eikenderveld

Moonen, Lei Vankan, Ger Koks, John Franssen, Rob van Berlo en Rob Dijcks. Jeugdprins Ron (Feller) I werd onder het toezien van gastvereniging De Berguule geproklameerd. In de Heerlense karnavals-optocht werd bij de grote wagens opnieuw de 4e

prijs in de wacht gesleept. Met een grote praalwagen (8 meter lang, 5,35 hoog!), geflankeerd door een grote groep

van 21 personen en met het motto "Vieër bringe kluër i der Heëlesje betong" was men zeer actueel. Hoogtepunt

was zeker ook de optocht. De geluidswagen van de heer van Galen, Drumband St.Franciscus, een groep van Café Steijns, Prins Huub II van de Kübesse, Balletschool Pirouette, c.v De Berguule, een EHBO-wagen, Handbal SV Heerlen, Drumband Jong Oranje, Ben I en De Schwelmennekes, een groep van Fons Daemen, de praalwagen van de onnavolgbare Mahatma Gandhi-stam, de Blauwe Schuit, de JCL-wagen met groep, Jeugdprins Ron I en de Prinsewagen met The Flowers, Raad van Elf en John I trokken stijlvol door de wijk.

PRAALWAGEN, OOK IN 1978.

Op 6 januari 1978 was de tweede gekombineerde proklamatie-zitting, met weer veel artiesten. Waaronder volgens een krantebericht het eigen dansmarieke Desiree (Jacobs). In Driekoningensfeer werd Jos Moonen als Prins naar voren geschoven. Na de vorige prinsen een onbekende Eikendervelder. Samen met Sijr Dörenberg was hij bij carnaval betrokken geraakt als wagenbouwer. De karnavalswagens waren een apart hoofdstuk. Op de boerderij van de familie Kerckhoffs op Terworm kon JCL altijd terecht. Tractor, aanhanger, chauffeur en bouwruimte. Het was geen probleem. En wanneer het koud was, en dat was het meestal, dan ging het hete luchtkanon aan. Natuurlijk werden de wagens in de loop der jaren steeds fraaier. De ontwerpen kwamen van Hubert Bour en vooral Ronald van Rikxoort. Er werd met vele handen aan de praalwagens gewerkt. Maar zoals zo vaak, waren 't er toch maar een handjevol die de kar werkelijk trokken. De bouwers die jaren achter elkaar de meeste uren erin staken waren Wim Vankan, Sijr Pluijm (in 1978 ook nieuw raad van elflid), Ger Koks, Lei Vankan, en Rob Dijcks. In de Heerlense Optocht viel JCL altijd in de prijzen. Grootste concurrenten waren De Berguule van de Molenberg en vooral de Mahatma Ghandi-Stam uit ... het Eikenderveld! Zij hadden hun home bij het HK van de verkennerij onder de kerk en bouwden eveneens bij boerderij Kerckhoffs. De kosten voor het bouwen van zo'n wagen waren hoog. Om geld in het laatje te krijgen werd jaren ook de optocht in Brunssum gelopen, want daar werden hoge startprijzen betaald. Voor het eerst gebeurde dat in 1978 met de mooie Romeinenwagen, die in Heerlen vierde werd. Mahatma Ghandi won! Het was de derde vierde plaats op rij. In

1979 kwam echter het keerpunt. Met een grote wagen en een grote groep behaalde men als schoonmakers van de stad de felbegeerde 1e prijs! Een lang gekoesterde wens ging in vervulling. 1978 Was ook het jaar van jeugdprins Theo (Hendriks) I.

Aan de praalwagens werd veel aandacht besteed

EXPERIMENTEN IN 1978

nken, dat was en
ekheüere. Ook al
e durf om iets uit
Op zaterdagmiddag
petto. De prokla-
et Hertogpleintje,
, stopte een grote
en gingen open en
ij werkte bij Firma
ntig, het was koud
en. De openlucht-
g. De Raad voerde
roegentocht door
HKB te belanden.
Daar werd alweer
een grote en
suksesvolle zitting gehouden. Daar ook werd John II pas
geïnstalleerd. Opperwinkbül Herm Adams toonde zich
in zijn speech uitermate verrast over de wijze waarop
en de grote getalen waarin in het Eikenderveld carnaval
werd gevierd: "Ze zeggen wel, dat het Eikenderveld een
afbraakbuurt is, maar wanneer ik zie, hoe men hier van-
avond carnaval viert, dan is er toch alleen maar sprake van
opbouw!". In het JCL-nieuws wordt de volgende oproep

1980. **De Wolkerjesj**. Een feestelijke groep van 29 personen die het Eekenderveld in de wolken bracht.

1978 **D'r Letste (Romein)**. De derde keer op rij een 4e prijs.

1982 **Os Eekenderveld**

1979 **c.v. JCL**. Eindelijk een 1e prijs!

1980. **De Wolkerjesj**. Deze schitterende wagen viel dat jaar weer in de prijzen

gedaan: "Ondanks de afbraak in onze wijk en de daarmee samenhangende minder prettige route, menen wij toch, dat onze optocht dinsdag in het Eikenderveld door MOET gaan." En dat gebeurde natuurlijk ook. De afbraak en de renovatie drukten dan wel een stempel op de activiteiten, maar konden de groei uiteindelijk niet tegenhouden!

In 1979 werd ook voor het eerst de grote loterij gehouden met als eerste prijs een draagbare TV. Nog twee experimenten. De receptie verhuisde voor één jaar van het Trefcentrum naar het HKB! Een geslaagde vondst, die niet meteen maar wel een aantal jaren daarna navolging zou vinden. Minder geslaagd was de verschuiving van de jeugdprinseproklamatie van zondagmiddag naar de zaterdagvooravond. De opkomst was slecht. Maar Jeugdprins Wilco (Schuivens) l kweet zich niettemin goed van zijn taak. In 1980 verhuisde de proklamatie weer naar de zondag. Op karnavalsdinsdag, de avond van de afsluiting in Café Göbbels, traden Sijr Pluijm en Rob Dijcks op als zangeressen van LUV. Niemand kon bevroeden dat daarmee een enorme traditie in gang gezet werd. Vanaf toen waren er altijd wel mensen die op de sluitingsavond iets bedachten: een lollig optreden, een extra ode aan de aftredende prins of een bijzondere verkleedpartij. Daardoor is de dinsdagavond voor velen iets heel bijzonders geworden.

NOG ZELFSTANDIGER.

Na 7 jaar gingen er organisatorisch wat zaken binnen JCL veranderen. Rob Dijcks, Marij en Wim Evers hadden een nieuw structuurplan opgesteld voor JCL. Binnen JCL werden diverse werkgroepen in het leven geroepen: Disco, Antoniusgilde, Karnaval, Open Jeugdwerk en Bijzondere

Aktiviteiten. De werkgroep karnaval moest volgens de nieuwe richtlijnen een eigen DB gaan vormen, alsmede een eigen financiële verantwoordelijkheid gaan dragen en zichzelf gaan bedruipen. Feitelijk betekende dat voor de werkgroep Karnaval niets nieuws onder de zon. Al in de notulen van 29 oktober 1977 worden de namen van de voorzitter (Rob Dijcks), de sekretaris (Rob van Berlo) en de penningmeester (John Franssen) genoemd. Het was niettemin een volgende concrete stap naar de verzelfstandiging van de c.v. JCL. Temeer daar Rob Dijcks de algehele JCL-voorzittershamer overgaf aan Paul Bouwels en zich nog meer kon toeleggen op het voorzitterschap van c.v. JCL.

1980: EEN JAAR MET HINDERNISSEN.

De proklamatie en de zitting van 1980 staan nog steeds te boek als de meest turbulente! Sijr Pluijm zou in dat jaar Prins worden. Ongeveer een week voor de proklamatie op 19 januari 1980 kreeg Sijr zonder aanwijsbare oorzaak zo'n probleem met zijn been, dat hij nog maar moeilijk kon lopen. Natuurlijk werd de dokter bezocht. Bandagist Coumans van Roda JC werd zelfs ingeschakeld. En ... 't zou wel op tijd goed komen. Tot het ongelooflijke gebeurde. De situatie verergerde zich en Sijr belandde zelfs in het ziekenhuis. Op donderdag werd Sijr nog voor een eindoverleg bezocht. De pijnlijke beslissing moest genomen worden om op zoek te gaan naar een

OHNE WORTE -

vervanger. Een emotioneel moment dat niet zonder een traantje afgedaan werd. Het vinden van de opvolger verliep echter niet voorspoedig. Op vrijdagavond 18 januari werd versierd in het HKB. De middenstand van de wijk had in eerdere gesprekken toegezegd het carnaval nog nadrukkelijker te willen steunen. Financieel en organisatorisch. Dat leidde ertoe dat b.v. John Reinders en John van Gemeren meehielpen bij het versieren. Tijdens dat versieren ontspoon zich het volgende gesprek. John: "En hebben jullie alles geregeld?" Rob: "Ja, maar ..... we hebben alleen nog geen Prins" John lachte. Rob: "Echt waar, onze Prins ligt in het ziekenhuis." John werd muistil, stopte met versieren. Hij was natuurlijk met stomheid geslagen. John van Gemeren werd erbij geroepen. Accuut werd een crisisvergadering belegd. Men ging naar het Café, haalde daar Jos Lammers erbij en het probleem werd besproken. Er werd even gedacht aan de zoon van Jos Lammers, maar dat was geen optie. Aan de tafel zat ook sekretaris Rob van Berlo. Hem werd gevraagd of hij wilde inspringen. Dat was nogal wat. Rob van Berlo ging eerst overleggen met zijn vrouw Suzanne die vanwege balletverplichtingen boven in het gebouw was. Er ging heel wat tijd overheen. Toen een nieuw gesprek in het café. Weer overleg boven. Even na twaalf, het was dus al zaterdag, was men eruit. Rob van Berlo zou inspringen. Overdag werden de ordes aangepast. 's Avonds stond Rob II op de Bühne. Er is altijd heel veel bewondering geweest voor het moedige uithelpen door Rob van Berlo. De zitting van 1980 beleefde nog een ander incident. De politie viel binnen en vond het nodig om minutenlang spelbreker te zijn. Op de Bühne gingen twee politie-agenten een uitgebreide discussie aan met de organisatie over de loterij. Dat duurde zo lang, dat artiest

Nic Pleyers vertrok omdat hij op tijd bij een andere zitting moest zijn. Ondanks het morrende en fluitende publiek, bleef de politie onverstoort.

Overigens werden Rainier Boumans en Jack Ritzen in dit jaar lid van de Raad van Elf en werd Albert Boots gekroond tot Jeugdprins. Fantastisch was dat de JCL-optochtgroep furore bleef maken. Er waren heel wat vergaderingen, er was ook heel veel interesse. In 1980 trok de JCL groep in de Heerlense optocht mee. Nummer 82, als De Wolkeriejesj. Een enorme praalwagen met een groep van maar liefst 29 personen. De namen doen nostalgisch aan: Wim Vankan, Lei Vankan, Ger Vankan, Claudia Vankan, Conney Kersten, Mariët Kortis, Mira Wijsman, Harrie Pluijm, Jan en Ricky Jacobs, Helène van Weersch, Ron van Weersch, Petra van Weersch, Jack Ritzen, Anita Ritzen, Carine Janssen, Ineke en Sijr Dörenberg, Ron van Rikxoort, Rainier Boumans, Ton Boumans, Ger Koks, John en Yvonne Rozendaal, Maurice van Hoof, José van Hoof, Frans van Galen, Marianne en Rob Dijcks.

En toen werd Rob van Berlo Prins Carnaval van het Eikenderveld.

DE EERSTE JEUGD- PRINSES IN 1981.

De eerste schuitjes, in het dialect keteermutsjkes, waren in 1975 nog oranje, in 1976 waren er blauwe en in 1981 werden ze vervangen door nieuwe blauwe. Of er een reden is, dat blauw de kleur geworden en gebleven is, is niet echt bekend. Maar ook nu is blauw nog steeds de kleur. Toeval of geen toeval: de voetbalvereniging SV Eikenderveld heeft blauw als klubkleur. Rob II houdt op 24 januari 1981 een afscheidsavond. De nieuwe prins Ger (Koks) I is dan al één week in ambt. Hij werd op een geslaagde zitting, inmiddels alweer de vierde, vanuit een grote dobbelsteen geproklameerd. De Winkbülle vierden in dat jaar hun 3x11 jarig bestaan en uit handen van Jubileumprins Wim (Vencken) I ontving Ger I buiten de traditionele orde ook het fraaie jubileumboek. Bij de jeugd was een primeur te begroeten. Petra Moberts voetbalde toendertijd bij SV Eikenderveld met de jongens mee en werd de eerste jeugdprinses. Er was vooraf koortsachtig overleg binnen de prinseskommissie geweest of dat wel kon: een meisje als prins(es) proklameren? Maar natuurlijk kon dat en daarmee maakte Petra I de weg vrij voor het latere jeugdprinsesje Tamara Franssen.

EEN GEFLOPTE ZITTING IN 1982.

Op 24 oktober 1981 vindt er een belangrijke verandering

't Joar Van De

plaats. Rob Dijcks, die na zijn prinsejaar de taak van voorzitter en president combineerde, vindt Ger Koks bereid om de positie van voorzitter te gaan uitoefenen. Daarmee werd naast de taakontlasting ook een breder organisatorisch draagvlak gecreëerd. Die konstruktie is ook nooit meer teruggedraaid en werkt tot op

de dag van vandaag, naast eerst nog Peter Paffen en daarna Arno Crasborn als voorzitter, perfekt. De vijfde zitting op 16 januari 1982 levert ook weer een nieuwe geweldige Prins op. Mathieu (Stassar) I, in het najaar daarvoor nog toegetreden tot de raad van elf, springend uit een grote mooie kadodoos, was een charmante vertoning die ook al door zijn lengte veel respekt afdwong. De prinseskommissie was in een laat stadium pas tot een akkoord gekomen. In de flat aan de Angelastraat was een bezorgde Moeder Stassar allesbehalve gecharmeerd van het voornemen van haar 19-jarige zoon om zich tot Prins te laten uitroepen. Ze was dan ook niet van plan om al te vaak naar de aktiviteiten te komen. Later bleek ze de trouwste fan. Ze was razenthousiast en sprak hardop uit, dat ze zoiets nooit verwacht had. Ze was blij zoveel nieuwe en leuke mensen te hebben leren kennen. Een fijn kompliment voor de c.v. JCL! Tijdens de receptie in het HKB gaf trainer Fred Gillissen, Mathieu speelde in het eerste team van SV Eikenderveld, de prins een tegoedbon voor 30 trainingen. Op foto's zijn de gezichten van nieuwe raad van elfleden te herkennen: Rob van Rijswijk en Paul Willeme.

Mathieu I kreeg jeugdprins Rob (de la Haye) I naast zich, een jongen die ook al met volle teugen van dit speciale karnavalsjaar genoot.

Waren de voorgaande zittingen allemaal knallers, de vijfde in 1982 viel tegen. In 1981 werden er nog zo'n 187 kaarten verkocht, in 1982 waren dat er 89. De installatie van het orkest en dus ook voor de artiesten en de presentatie piepte, floot en rammelde aan alle kanten. Achteraf bleek het kegelen in de bovenzaal daar debet aan te zijn. Tot overmaat van ramp vielen ook nog eens twee artiesten uit. Opperwinkbül Herm Adams werd gelukkig bereid gevonden om met enkele zangnummers wat ruimte op te vullen. Maar het leed was al geschied. Nog tijdens het seizoen werd besloten om de zitting 'n jaar rust te geven. In 1983 zou alleen een bal zijn. Maar van uitstel komt vaak afstel. Ook toen. Het zou tot 1995 duren voordat De Eekheuëre het weer aandurfden om een echte zitting te organiseren.

Een uitbundige Ger I

de karnavalsgroep, de optocht, 't

optochtbal en de sluiting." Ook gefilosofeerd over een Oud Prinsenkommissie en over een "singel met karnavalschlager". Met name de laatste twee punten zouden niet

zo simpel van de grond komen. Feit is wel dat ze later bij De Eekheuëre twee krachtige poten van de organisatie en de PR zouden gaan worden! In mei 1982 had c.v. JCL een primeur. Een prachtige foto-folder van vier A-viertjes over carnaval 1982 werd in de wijk verspreid. De reacties waren lovend.

GEEN JUBILEUM IN 1983.

Vieren wat er te vieren valt. Dat moet het devies geweest zijn in 1983, toen in het Eikeblad het volgende artikel verscheen: "JCL werd in 1972 opgericht en al direct werden buiten het normale jeugdwerk ook karnavalsactiviteiten op touw gezet, zodat de karnavalsafdeling van JCL nu in 1983 het 1 x 11 jarig bestaansfeest viert. De nieuwe prins mag dan ook de ere-titel jubileum-prins voeren." Een gedachtengang die natuurlijk nooit kon kloppen. Want JCL kreeg pas een achte karnavalsafdeling toen het in 1975 zelf pas een prins proklameerde en toen ook voor het eerst een Raad van Elf in het leven riep.

Op het Prinsebal op 15 januari 1983, reed 's middags een geluidswagen door de wijk en

Openingsdans van Mathieu I en Brigitte.

Niettemin liet voorzitter Ger Koks op 13 maart 1982 in de notulen vastleggen: "Natuurlijk zijn er ook veel beter

geslaagde activiteiten geweest, zoals de Prinsereceptie, de Jeugdprinseproklamatie,

Rob I en Dansmarieke Desiree Jacobs

's avonds werd John de Schouwer naar voren geschoven als de nieuwe Prins. Pikant detail: precies 9 jaar geleden was hij de eerste jeugdprins van JCL! Hij ging regeren als John III. Het Prinsebal was geslaagd. Meer dan 200 mensen werden muzikaal geamuseerd door Trio Kwatsch, Zate Hermenie Vlot Kapot en zelfs Muziekkorps St.Josef! Na de geflopte zitting in 1982 een verademing. Op 9 februari 1983 werd in Café Göbbels het eerste Oud-Prinsenbal georganiseerd. De Oud-Prinsen waren te herkennen aan de grijze vlinder. De ingehuurde organist Jan Brink zorgde voor de muziek. Het werd een sukses. De toon was gezet voor een lange Oud-Prinsentraditie!

Omdat velen een dubbele bestuursfunctie of in ieder geval een dubbel lidmaatschap hadden bij c.v. JCL en SV Eikenderveld is er tussen beide verenigingen altijd een bijzondere band geweest. Dat geldt nu nog steeds! Het was dan ook niet verwonderlijk dat er op 11 februari 1983 een karnavalsfeest in de kantine georganiseerd werd. c.v. JCL was daarbij en regelde zowaar de Prinse-verkiezing bij de voetbalklub. Er werd een alternatieve Prins uitgeroepen met een alternatieve raad. Zij hadden van stevig plastic zelfgemaakte mutsen. Dat zag nog goed uit ook! Het leuke was dat Ben de Schouwer, de broer van John III, juichend uit het omhulsel naar voren werd geschoven. Alternatieve Ben werd ook in de Eikenderveldse optocht in een open personenwagen meegenomen.

De proklamatie van de jeugdprins werd ook al zeer druk bezocht. John (van Gemenen) II viel de eer te beurt. Citaat uit het JCL-nieuws: "In het Eikenderveld regeren dus nu 2 Johns, zowel bij de groten als bij de kleinen. Een pikant detail daarbij is dat de naamvoorganger van John II, indertijd de huidige grote Prins John III was, die toen

als jeugdprins John I door het leven ging. Kunnen wij het allemaal nog volgen of zien wij door de vele bomen John niet meer?"

Op karnavalsdinsdagavond, de afsluiting van het carnaval, werd ook afscheid genomen van Desirée Jacobs, die jarenlang de prins en raad van elf vergezeld had als dansmarieke. Een inventarisatie van het bestand van de raad van elf levert op 3 december een respectabel aantal leden van 14 op: Ger Koks (voorzitter), Rob Dijcks (president), Rob van Berlo (sekretaris), Leo Vankan (penningmeester), Mathieu Stassar (bestuurslid), Sjon de Klerk, Ben de Schouwer, John Franssen, Wim Vankan, Pierre Boots, Rob van Rijswijk, Paul Willeme, John Rozendaal, Wil Fleurkens. Begin 1984 versterkte Wilco Schuivens het gezelschap.

BROER VOLGT BROER OP

Zaterdag 21 januari 1984, al vrij laat in het seizoen, werd de nieuwe Prins gekozen. Tot ieders verrassing kwam alweer een De Schouwer uit het proklamatie-attribuut. De prinsekommissie had de ogen niet in de zak zitten. De alternatieve voetbalprins van 1983, Ben de Schouwer, had grote indruk gemaakt. Zijn aftredende broer John III was een rustige maar stijlvolle voorganger. Ben was een extrovert type, die als Prins Ben I nog wel even getemd moest worden. Voordat Ben geproklameerd werd, werd er natuurlijk wel nog even met Moeder de Schouwer gesproken. Dat gesprek verliep echter feilloos. Zij had het karnavalshart op de juiste plaats zitten en vond het prachtig dat haar twee zonen achter elkaar Prins konden worden. In de karnavalswereld een fenomeen dat je natuurlijk niet zo vaak tegenkomt. Vanzelfsprekend dat John III buiten het komplot gelaten werd en dus ook vreemd opkeek van de

ontknoping op de bühne. Maurice (Ritzen) I werd de rechterhand van Ben I bij het jeugdkarnaval. Mendy Ossenblok ging dit seizoen mee als dansmarieke als opvolgster van Desirée. Het Oud-Prinsenbal in Café Göbbels werd weer een gezellige aangelegenheid, zeker toen Stadsprins Piet I met gevolg binnenviel. Hij had zelfs de Sjpaskapel van de Molenberg meegenomen. Op 2 maart 1984 was het tweede karnavalsbal van SV Eikenderveld in de kantine. De belangstelling was minder dan in 1983. De avond kreeg in de toekomst in deze opzet dan ook geen vervolg meer. Maar de voetbalclub deed een andere goede zet. Op de vrijdag na het carnaval werd eerst getraind en daarna een verlaat haringbijten georganiseerd. Maar geen gewoon haringbijten. Eerst werd een hele ceremonie bedacht, waarbij met paters en doodgravers de haring begraven werd. Inmiddels was het in 1996 al voor de dertiende (!) keer dat het feest plaatsvond. En altijd is het nog heel druk en vooral ook bijzonder gezellig. Eerst c.v. JCL, later De Eekheuëre verzorgden de ceremonie protocollair.

Op 17 juni 1984 werd de vereniging uitgenodigd om de 50ste verjaardag van Mevrouw de Schouwer mee te vieren in de Spuiklep. Als leverancier van twee Prinsen werd haar uitnodiging gepast beantwoord.

EEN RUSTIG MAAR DEGELIJK JAAR.

In het jaar 1985 nam sekretaris Rob van Berlo wegens drukke werkzaamheden na een lang lidmaatschap afscheid van de vereniging. De loterij die al jaren georganiseerd

werd en waarvan de trekking altijd tijdens het Prinsebal was, kreeg een nieuwe trekkingsdag. Er werd geschoven naar het grote bal op karnavalsdinsdag. Zodoende had de Raad ook nog tijdens het seizoen de tijd om loten aan de man te brengen. Een jongensdroom van Wilco Schuivens ging in vervulling toen hij op 12 januari 1985 in het HKB als Prins Wilco I aan het hoofd van de Eikenderveldse carnaval kwam te staan. Als jeugdprins had hij al in 1979 stage gelopen. Tamara Franssen werd in dat seizoen tot jeud-

prinses uitgeroepen. De tweede in de historie. Ging Petra I in 1981 nog bescheiden maar slijk gekleed in lange broek, wit vest en prinsemuts, T a m a r a

De Schouwer; Een Prinselijke Familie

toonde zich in een lange zwierige blauwige jurk met op het hoofd een kroontje, een prinses die zo uit een sprookjesboek gestapt kon zijn. Het programma vermeldde verder de vaste onderdelen. De receptie in Café Göbbels, de Jeugdprinseproklamatie in Trefcentrum 't Loon, alweer een Oud-Prinsebal in Café Göbbels, het scholenbezoek op karnavalsvrijdag, de kroegtocht op karnavalsmaandag, de optocht en het kinderkarnaval op dinsdag in het Trefcentrum 't Loon en de sluiting in Café Göbbels. Sukses

Samen met SV Eikenderveld de haring begraven op Sportpark Terworm.

voor elke proklamatie 11 foto's van kandidaatprinsen gepubliceerd worden. Ger Jansen werd de verrassende prins op 11 januari 1986. De zeer charmant ogende Prins Ger II hield een drukke receptie in Café Göbbels. De karnavalsvereniging nam een zeer moeilijke beslissing. De inmiddels beroemde dinsdagmiddag van carnaval werd van het Trefcentrum verplaatst naar het HKB. Een traditie, die in 1973 werd gestart, kreeg daarmee in 1986 een andere draai. Citaat uit een persbericht: "Het doet pijn nu, na zovele jaren, met deze traditie te breken. Een moeilijke maar doordachte beslissing. Het Trefcentrum werd vanwege de enorme belangstelling te klein. Voor kinderen was er al geen plaats meer, de ouderen veroverden steeds meer terrein. Bovendien kan in het HKB een lang gekoesterde wens in vervulling gaan: levende muziek!" En dus werd trio Kwatsch, dat een paar dagen voor carnaval nog op de TV was geweest, gekontraakteerd voor de dinsdagmiddag in het HKB. Het toenmalige Stichtingsbestuur van 't Trefcentrum 't Loon was zeer boos. Maar achteraf bleek dat we toch een goede stap hadden gezet. Het HKB was

op karnavalsdinsdag overvol en ongelooflijk gezellig. De jeugdprinseproklamatie op 26 januari 1986 was wel nog in het Trefcentrum. Marco Beijer werd jeugdprins. Een complete verrassing. Want Pa en Ma Beijer waren beiden uitermate actief bij De Schwelmennekes en enige onderlinge concurrentie was beide verenigingen niet vreemd. Maar de mix pakte prima uit. Vrijdag 7 februari 1986 speelde de raad van elf een pyama-wedstrijd tegen SV Eikenderveld. De uitslag was 1-1, Eikenderveld won na strafschoppen. Meest opvallende man: de "onpartijdige" scheidsrechter Arie van Hoof. Het zou een eenmalige aangelegenheid worden. In een bedankbrief, na carnaval aan alle medewerkers gestuurd, staat te lezen: "De drukbezochte en gezellige sluiting 's avonds in Café Göbbels vervolmaakte het beeld van het totale carnaval 1986: uniek en een schitterend hoogtepunt uit de jarenlange carnavalstraditie die ons "Ekenderveld" rijk is."

NAAMSVERANDERING

Op 19 maart 1986 verscheen er een praatpapier waarin Rob Dijcks de voor- en nadelen van een naamsverandering voor c.v. JCL op papier zette. Duidelijk was, dat c.v. JCL al volkomen zelfstandig opereerde. Er was geen band meer met het hoofdbestuur en verantwoording hoefde nooit afgelegd te worden. Naar buiten leverde dat wel eens problemen op. Anderen vroegen zich af of hoe het een en ander gestructureerd was. Feit was, dat de toenmalige c.v. JCL-ers de jeugd ontgroeid waren. De naam klopte dus

niet meer. Ouderen zouden zich ook meer betrokken kunnen voelen bij een meer volwassen vereniging, bij een meer carnavalistische en meer volwassen naam. Bovendien zouden de kontakten met andere karnavalsverenigingen ook beter komen te liggen.

Op de vergadering van 26 april 1986 werd besloten om inderdaad een nieuwe naam aan te nemen. Het hoofdbestuur van JCL toonde alle begrip. Tijdens de braderie in de wijk op 21 juni 1986 werden folders uitgedeeld, waarop de nieuwe stap bekend gemaakt werd en waarop men voorstellen kon indienen voor een nieuwe naam. Helaas was men niet onder de indruk van de kwaliteit van de inzendingen. Nu wilde het toeval dat Rob Dijcks al een aantal jaren goede kontakten onderhield met kunstenaar en dialektschrijver Cor Driessen. Deze Cor Driessen werd benaderd, deed een aantal voorstellen, leverde inder-

De laatste JCL prins Ger II neemt afscheid van Jeugdprinses Tamara

Trio Kwatsch In Het HKB

daad een naam en ook maar meteen het bijpassende logo. Unaniem was men van mening dat dat de nieuwe naam moest worden: De Eekheuëre. Op vrijdag 6 november 1986 besliste het bestuur, op zaterdag 7 november 1986 ging de raad van elf akkoord. In

december stond in het Eikeblad: "De naam is in het dialect geschreven, origineel en bij de wijk passend. Het bedoelde eekhoorntje geeft ons legio mogelijkheden bij het ontwerpen van briefhoofden en eventuele onderscheidingen. Een eekhoorntje is bovendien een leuk, lief en grappig beestje, dat, bijna ondeugend, op de achterste pootjes zittend, met zijn twee knuistjes dicht bij de mond, iets oppeuzelt. Het is een beestje met een prachtige, dikke staart, dat, wanneer het ergens gesignaleerd wordt, de harten van de belangstellenden steelt. Een sierlijk diertje, dat zich hoog in de boom als geen ander zeer flexibel weet te verplaatsen. Eigenlijk kenmerken, die we ook onze vereniging zouden willen toedichten. De enige last, die het beestje nog zal moeten afwerpen, is het bange, het schichtige. Maar dat zal straks in de karnavalswereld toch geen probleem zijn. Want wie de kar wil trekken, zal ook voorop durven en moeten gaan. En De Eekheuëre zijn vast van plan zulks te doen. ALAAF!"

Er stonden nog meer veranderingen op stapel. Café Göbbels had medio 1986 de deuren gesloten en een heropening zat er voorlopig niet in. Dus ging de sluiting om 24.00 uur op karnavalsdinsdag ook naar het HKB. De

Prinsengalerij

Rob Dijcks I

Lei Vankan I

John Franssen I

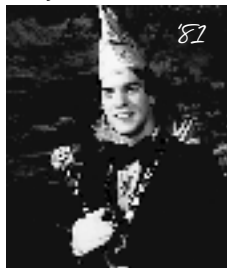
Jos Moonen I

John Roozendaal II

Rob van Berlo II

Ger Koks I

Mathieu Stassar I

John de Schouwer III

Ben de Schouwer I

Wilco Schuivens I

Ger Janssen II

Harry Jacobs I

Peter Paffen I

Arno Crasborn I

Ruud Dewitte I

Frans Ossenblok I

En D'r Volgende Weëd D'r Jübbielejumprins !

Werner Somers I

Ger Waajen III

Jo Vankan I

Theo Luijten I

Barry de Bruijn I

Prinsengalerij

John de Schouwer I

Maurice van Hoof I

Frans van Galen I

Ron Feller II

Theo Hendriks I

Wilco Schuivens I

Albert Boots I

Petra Moberts I

Rob de la Haye I

John van Gemeren II

Maurice Ritzen II

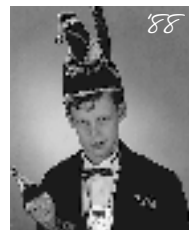
Tamara Franssen I

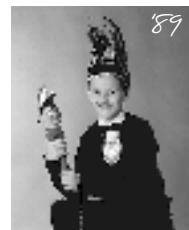
Marco Beijer I

Patrick Klinkers I

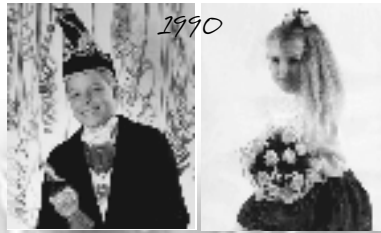

Richard van Gemeren I

Dennie Collaris I

1990
Werner Somers I   Brenda Jansen

1996
Bart Jurena I   Danae Willeme

1997
Tim Jongen I   Debby Panbakker

1995
Kevin Pijls I   Denise Stolzenberg

*"Same mit de
Blommemeedjes!"*

1992
Rob Crasborn II   Kim Arts

1994
Randy Doppert I   Gaby v.d.Veeke

1993
Michael Leenders I   Diewertje Dijcks

De Eekheuëre

jeugdprinseproklamatie verhuisde van het Trefcentrum 't Loon eveneens naar het HKB. Het HKB werd toen min of meer een vast thuislokaal. Op 21 december 1986 werd met succes het lidmaatschap van de Federatie van Heerlense Karnavalsverenigingen aangevraagd. De Raad van Elf van De Eekheuëre zag er volgens de notulen van 3 januari 1987 als volgt uit: Pierre Boots, Bart Cuijpers, Rob Dijcks (President), John Franssen, Wil Fleurkens, Ger Jansen (Prins), John de Klerk, Ger Koks (Voorzitter), John Rozendaal, Geert van Rijswijk, Ben de Schouwer, Math Stassar (Sekretaris), Wilco Schuivens, Lei Vankan (Penningmeester), Paul Willeme. De nieuwe fraaie verenigingsorde was pas 16 januari 1987 gereed. Tot dan moest de oude JCL-orde nog soelaas bieden. Zaterdag 10 januari 1987 was het grote moment. De Eekheuëre ondergingen toch min of meer hun vuurdoop. Sjpaskapelle Vlot Kapot en Bont en Blauw begeleidden de Raad de hele avond. Winkbülle met Sjtadsprins Jo II en De Schwelmenekes waren de gastverenigingen. Orkest Pee-Point verzorgde de muzikale omlijsting. Een groot Eekheuëre-hol werd binnengereden, een grote met eikebladeren en boomtakken versierde kist. Ut Eekheuëre werd zogenaamd uit zijn winterslaap gewekt en de ontleding was uniek. De toen 34-jarige Prins Harry (Jacobs) I was zo'n enorme verrassing, dat het heel even stil was in de zaal. Toen iedereen zich

realiseerde wat er gebeurd was, was de reactie enorm. Achter in de zaal werd plots gezongen en gesprongen. Niemand had gedacht dat Harry Jacobs dit ooit zou doen, ook al omdat hij 't er vanaf 1 januari 1987 nadat de kandidatenfolder was uitgebracht, te dik bovenop had gelegd. In Friture 't Trefpunt schreeuwde hij op een zondag dat hij echt Prins zou worden. Velen herinneren zich zelfs de oefensessie die Harry in die friture hield: alaf roepen, salueren, polonaise lopen! Klanten liepen achter hem aan. In de zaak en zelfs buiten op straat. Geen mens die eraan dacht dat Harry echt aan het oefenen was! Al jaren was hij benaderd, al jaren had hij de boot afgehouden. Totdat hij tegenover de prinsekommissie de bevrijdende woorden sprak: "Zal ik het dan toch maar eens doen?" Daarmee werd een nieuw tijdperk met een nieuwe

generatie Prinsen ingeleid. c.v JCL was volwassen geworden. De Eekheuëre kregen vanaf nu ook rijpere Prinsen. Veelal gesettelde huisvaders. Prins Harry I heeft duidelijk de toon gezet. Een man met uitstraling die meteen na de proklamatie in zijn toespraak duidelijk liet weten, wat hij zich van De Eekheuëre en zijn prinsschap voorstelde. De receptie werd in de HKB-zaal druk bezocht met als hoogtepunt de serenade van Muziekkorps St. Josef. Patrick Klinkers mocht zich de eerste jeugdprins noemen onder de nieuwe naam van De

1987 Een nieuw tijdperk

Eekheuëre. Het Vreugsjoppe in het HKB was op 1 februari 1987 een nieuwe activiteit. De jeugdprinseproklamatie op 15 februari 1987 werd samen met JCL georganiseerd. Maar liefst 240 aanwezigen zagen dat Patrick (Klinkers) I, zich als nieuwe Jeugdprins presenteerde. Op karnavalsdinsdag deden José van Hoof, Gonda Vervuren en Ria Hummel hun belofte gestand, om als The Swinging Girls een speciaal voor Prins Harry I ingestudeerde dans te brengen. Zij hadden de weddenschap verloren door niet te geloven dat Harry Prins werd.

Jammer dat het Gilde van de Blauwe Schuit besloot om na 12 jaar trouwe medewerking niet meer in de optocht van het Eikenderveld mee te trekken. Overbelasting was de reden.

Dat jaar dacht een voor onze gemeenschap onbekende organisatie, genaamd Artiesten-Promotie-Limburg,

'n gat in de markt gevonden te hebben. Zij organiseerde op zaterdag-, zondag- en maandagavond karnavalsbals in het HKB. De Eekheuëre werden niet bij de organisatie betrokken. Dat had ook geen zin gehad, want het bestuur zag daar toch geen brood in. En terecht, naar achteraf bleek. De avonden flopten enorm. Gelukkig had dat geen enkele invloed op de gangbare Eekheuëre-activiteiten. Want die slaagden weer fantastisch. Een heerlijk seizoen. De naam De Eekheuëre was na 'n drietal maanden al perfect ingeburgerd. Alsof het nooit anders geweest was!

In september 1987 verschenen zowel in het Limburgs

Dagblad als in De Limburger grote koppen over een andere karnavalsvereniging in de wijk: "Rechter moet beslissen over De Schwelmennekes." En: "Penningmeester start nieuwe vereniging in Eikenderveld." De Schwelmennekes gingen van Café Eikenhof naar Trefcentrum 't Loon. In Café Eikenhof werd de nieuwe vereniging De Eikenjonge opgericht. Het deed de geloofwaardigheid van het Eikenderveldse Karnaval geen goed. Drie verenigingen in zo'n kleine wijk. Velen zagen door de bomen het bos niet meer. Al moet gezegd worden, dat De Eekheuëre als ervaren bosbewoners, door de onenigheid bij de andere verenigingen, zich als representant van de wijk steeds sterker profileerden.

De Oefensessie Van Prins Harry

Na het Heëlesje Sjlagerkonkoehr op 11 november 1987, een interne opening met een koud buffet en kegelen op de 15e en het Federatie-vreugsjoppe in Motel De Valk, werd op 9 januari 1988 afscheid genomen van Harry I. Hij werd naar buiten gereden in een pony-wagen met daarop "zijn" drie Tanzmariechen. Op dezelfde pony-wagen arriveerde even later de nieuwe prins. Peter (Paffen) I nam de scepter ter hand. De aanloop naar de proklamatie was overigens nog spannend, omdat Peters moeder medio december in het ziekenhuis kwam te liggen. Maar uiteindelijk was de familie, die op karnavalsgebied in de wijk ruim haar spo-

De eerste Eekheuëre Prins Harry I met de Raad van I I en zijn 3 dansmariekes. Ria Hummel, José van Hoof en Gonda Vervuren.

Richard van Gemeren meldde zich als de nieuwe jeugdprins, vier jaar nadat zijn broer John het genoeg al had mogen smaken. Natuurlijk bezochten Peter I en Richard I de peuterspeelzaal en de basisschool op karnavalsvrijdag. Met petjes, stickers, clownsneuzen, vlaggetjes, ballonnen, popcorn en ordes werden de kinderen flink in de watten gelegd. Een traditie die ook niet meer weg te denken is. De grote nieuwigheid van 1988 moest men zoeken in het feit dat het HKB onder auspiciën van De Eekheuëre de poorten opende op karnavalszondag na de Heerlense optocht.

EEN TEVREDEN HEERSER

Op karnavalsdinsdag viel de Sjpaskapel Neet te Geleuve

binnen. Wie had kunnen denken dat dat zou uitgroeien tot zo'n geweldige traditie. Tot en met 1996, dus in het totaal negen maal, waren zij vervolgens elk jaar graag geziene gasten. Helaas werd medio 1996 bekend dat de Sjpaskapel niet meer bestaat. Voor de rest werd in 1988 het traditionele programma op een voortreffelijke manier afgewerkt. Prins Peter I toonde zich een tevreden heerser. In het Eikeblad van 26 februari 1987 stond te lezen: "We mogen met een gerust hart vaststellen, dat de vorig jaar ingeslagen weg fier en trots verder bewandeld werd. De vorig jaar gelegde basis is verder uitgebouwd. Het fundament dat nu gelegd is, moet sterk genoeg zijn om tot in lengte van jaren een degelijk carnaval in onze wijk veilig te stellen." Een vooruizende blik!

1988 'Neet te Gleuve'

1989 Zeutjes aan....

PROKLAMATIE OP ZONDAGMIDDAG

Een kort carnavalsseizoen van amper vijf weken stond voor de deur. Met de traditionele proklamatie op de 2e zaterdag van januari zelfs nog een weekje korter. Uitwijken naar de 1e zaterdag betekende tegelijkertijd proklameren met de stadsprins van de Winkbülle. Dat kost gasten en bovendien kan dan de kersverse stadsprins het HKB niet bezoeken. Dus werd op zondagmiddag 8 januari geproklameerd. Een middag waarbij nu natuurlijk ook volledige families aanwezig konden zijn, want men hoefde geen oppas voor de kinderen.

Prins Peter (Paffen) I werd onder muzikale begeleiding van fanfare St. Josef thuis afgehaald en mocht zijn laatste uurtje als prins genieten van een fantastisch versierde HKB-zaal. Daar had hij samen met voorzitter Ger Koks de laatste maanden keihard aan gewerkt. Na een aarzelend begin kwam het feest aardig op gang en werd het lekker druk. Voorafgegaan door de chique prinsengarde "Get d'r Naeve" werd met veel stuurmanskunst een auto de zaal ingeloodst. Uit de achterklep sprong Prins Arno (Crasborn) I. Een onverwachte keuze voor een man die eigenlijk alleen in het kringetje van de basisschool enige bekendheid had verworven. Orkest Pee Point hield de middag perfect onder stoom en uiteindelijk leverde dit zondagmiddagexperiment een geweldige activiteit op. Voor herhaling vatbaar!

INTERNE KENNISMAKING

Samen met Prins Arno I werd nog een nieuwe activiteit

gestart op maandagavond. De in de Eikenderveldse carnavalswereld vrij onbekende prins wilde graag nader kennis maken met de jongens van de Raad van Elf en hun meisjes. Op de drukke zondag was daar weinig tijd voor en daarom organiseerde hij 's maandags thuis een feestje. Voor tap en hapjes was gezorgd en dit initiatief viel bij de betrokkenen zó goed in de smaak dat ook deze avond niet meer weg te denken is uit de Eekheuëre-agenda. Op deze avond presenteerde Prins Arno I ook zijn persoonlijke orde in de vorm van een grote paperclip.

HKB-BAL

Binnen een week volgde de receptie en tijdens de Jeugdmiddag werd Jeugdprins Dennie (Collaris) I uitgeroepen. Eind januari stond het Eikenderveld weer iets nieuws te wachten. Peter Paffen en Rob Dijcks namen het voortouw om het vroegere HKB-bal weer in ere te herstellen. Maar ondanks trio Kwatsch, een sfeervolle zaal en chique restaurant-gedeelte, sloeg het initiatief op deze vrijdagavond niet zo aan en lieten vooral de in het HKB actieve verenigingen het afweten.

Het carnavalsweekend kende op zondagmiddag een nieuw fenomeen, een optochtbal met het schitterende orkest Pee Point. Ook nu niet echt druk, maar in vergelijking met stampvolle cafeetjes wel een verademing voor de kinderen! Een zonovergoten Dulle Dieënsdig met een stralende optocht en een stampvol Groeët Eekheuëre-bal, was het slotakkoord van dit korte maar hevige carnavalsseizoen! Een seizoen waarin de hele Eekheuëre-familie zich herkende in de levensmoraal van een fantastisch Venloos liedje: Zeutjes aan. "Loat mèr lekker goa so wie ut geet..."

1990 I can get no....

Nadat op proklamatie-zondag Prins Arno (Crasborn) I een prachtig afscheid werd bezorgd door de kinderen van Basisschool Eikenderveld, de voetbalclub SV Eikenderveld en de carnavalsgroep de Plintepütsjers, kwam met loeiende sirene een ronkende politie-motor de zaal in. Als duo-passagier legde Ruud Dewitte zijn vermomming af en werd begroet als Prins Ruud I. Een Rolling Stones-fan in hart en nieren, die zich echter ook op de muziek van Pee Point perfect amuseerde.

JEUGDREVUE

De meest in het oog springende activiteit was dit seizoen de Jeugdprinseproklamatie. Nadat op initiatief van

*S.V. Eikenderveld.
Ook buiten het veld krachtpaters.*

Jeugdrevue Met Nieuwsgierige Volwassenen

wisten iedereen enthousiast te maken. De Ouderraad van Basisschool Eikenderveld, de voetbalclub SV Eikenderveld, JCL, 't Kuikennest, Scouting Pater Beatus, Balletvereniging Pirouette en Gymnastiekvereniging Coriovallum zorgden allemaal voor één of meer optredens, waardoor een schitterende jeugdrevue ontstond. Marian

Franssen nam - samen met de jeugdige Bas Berkers - de presentatie voor haar rekening. Natuurlijk waren heel veel volwassenen benieuwd naar het optreden van de kinderen, zodat het een ongelofelijk drukke middag werd.

JEUGDRAAD

De revue begon met het installeren van de Jeugdraad. Jongens en meisjes (!) uit de wijk kregen de kans om daarin zitting te nemen. Jessica Dewitte, Linda Somers, Tamara Franssen, Linda Crasborn, Chantal Steyvers, Dave Blaauw, Richard van Gemeren, Hay Jacobs en Virgil de Jong waren de eersten. Na zijn aftreden zou Dennie Collaris zich ook bij dit groepje voegen. De dames Marian Franssen en Gea Gootzen zorgden voor de begeleiding. Namens de peuterspeelzaal was Door Jansen een stuwende kracht in de jeugdcommissie. Zij zorgde voor prachtige blauwe hesjes en met zwarte broek, wit hemd, zwarte strik en leuke muts stond de jeugd er fraai op. Zoals dat hoort bij een echte zitting zat de Jeugdraad samen met Jeugdprins

Dennie I achter tafels op het podium.

HET EERSTE BLÒMMEEËDJE

Het hoogtepunt van de revue was het proklamatie-gedeelte. Het allereerste Eekheuëre-Blømmemeëdje werd op de sterke schouders van twee Raad van Elfleden naar binnen gebracht. Op weg naar het podium deelde deze Brenda Jansen prachtige bloemen uit.

Prins Dennie I mocht als laatste officiële daad dit charmante Bloemenmeisje installeren. Daarna was zijn regeringsjaar voorbij en moest hij plaatsmaken voor zijn opvolger die, net als zijn grote evenknie, op een motor zijn opwachting mocht maken. Onder de vermomming bleek Werner Somers jr. te zitten. Prins Werner I komt uit een zeer carnavalistische familie en zijn ouders Werner en

Jeugdprins Werner I met het charmante Blømmemeëdje Brenda en de allereerste Jeugdraad

Annie onderstreepten dit door de voltallige Jeugdraad te voorzien van mooie Eekheuëre-verenigingsordes. Een fijne geste! Het werd uiteindelijk een fantastische middag waar

heel lang over nagepraat werd en waar iedereen het over eens was dat dit een jaarlijks terugkerend hoogtepunt zou moeten worden. Het Eikenderveldse jeugdcarnaval was in één klap volwassen geworden!

HKB-BAL

Het seizoen kende verder een tweede poging om het HKB-bal nieuw leven in te blazen. Ook dit keer was er een prima orkest (DO-RE-MI) en was het bere-gezellig,

De maker van heel veel moois; Peter Paffen (niet afgebeeld !!)

maar helaas weer niet druk genoeg. Misschien door de vrijdagavond, wat jammer genoeg niet te veranderen viel, maar vooral ook omdat er voornamelijk Eekheuërefans op af kwamen en te weinig HKB-verenigingsmensen. Het zou dan ook bij deze tweede poging blijven.

SATISFACTION BIJ DE EEK-EEK-EEK-DE EEKHEUËRE.....

Het carnavalswekend was één groot feest, met op zaterdagavond een huiselijke party bij “Blømme-famielje Jansen”, op zondag een heerlijk optochtbal met orkest Pee Point en een letterlijk stormachtige Dulle Dieënsdig met Kwatsch als smaakmakers in het HKB. Op die dinsdagavond gaven diverse Raad van Elf-leden Prins Ruud I een passend afscheid door de Rolling Stones te imiteren.

“I can get no satisfaction” moest men niet te letterlijk nemen, want iedereen keek tevreden terug op een succesvol seizoen. Overigens werd tijdens dit seizoen een door Rob Dijcks geschreven lijklied geïntroduceerd. Het “Eek, Eek, Eek, de Eekheuëre.....” zal nog vaak uit ieders keel klinken!

EEN NIEUWE VOORZITTER

In november werd het nieuwe seizoen bescheiden geopend met een Raad van Elfvergadering op de elfde van de elfde! De sinds 1 september 1989 in functie zijnde voorzitter Peter Paffen moest enerzijds vanwege zijn verhuizing naar Kerkrade, maar vooral ook door zeer drukke werkzaamheden, zijn functie neerleggen. De voorzittershamer werd tijdens deze vergadering overgenomen door Arno Crasborn, die deze functie op dit moment nog steeds vervult.

D'R LIMBO LIMBO

Na de vergadering werd koers gezet richting City-hotel in Heerlen, alwaar Rob Dijcks met leerlingen van zijn school deelnam aan het “Heëlesje Sjlagerkonkoer”. D'r Limbo Limbo werd door Rob en collega Jan Kicken geschreven en bleek een schot in de roos. Geen ereplaats, maar wel de moeite waard en naderhand zelfs opgenomen in het Klumpkes Blumkes repertoire!

FEDERASIE VREUGSJOPPE

Een hoogtepunt in de Eekheuëre-geschiedenis was

de organisatie van het eerste “Heëlesje Federasie Vreugsjoppe”. Het bestuur van de FHC - Federatie van Heerlense Carnavalsverenigingen, waarbij de meeste Heerlense verenigingen zijn aangesloten - had besloten de jaarlijkse feestavond te vervangen door een Vreugsjoppe. De Eekheuëre stelden zich kandidaat voor de organisatie en kregen die ook daadwerkelijk toegewezen. Na maanden voorbereiding en veel publiciteit vond de activiteit op zondag 25 november 1990 plaats. Het officiële gedeelte werd op een vrolijke en zeer informele manier gevolgd door optredens van Heerlense Sjpaskapelle. Bovendien gaven de Klumpkes Blumkes nog een mooi concert. Het werd een prachtig feest, waar in de wandelgangen de zeer enthousiaste Winkbülle Stadsprins John (Smeets) II zich liet ontvallen: “complimenten aan de jongens van De Eekheuëre, ze hebben vandaag iedereen laten zien hoe je carnaval moet vieren!”.

Limbo-ba-da

Lam-bo-da

Lim-bo-da

1991 Mooi was die tijd....

Rondom de jaarwisseling 1991-1992 verscheen de eerste Eekheuëre-Gezet. Een informatief boekje, met o.a. de 11 prinsekandidaten en met een terugblik op het afgelopen seizoen. Toch willen we dit historisch overzicht completeren door ook de jaren uit de Eekheuëre -gezet nog eens de revue te laten passeren.

MOTTO

Prins Ruud (Dewitte) I nam afscheid en zijn opvolger presenteerde zich op 6 januari in een originele Driekoningen-act.

Frans (Ossenblok) I was de zeer enthousiast ontvangen nieuwe Prins. Frans en vrouwtje Carla zijn dan ook geen onbekenden in de wijk. Voor het eerst werd een heus motto geïntroduceerd, dat ook op de persoonlijke orde van Frans verscheen:

“Loat de meziek hÿj mar klinke,vieër wille nog neet aa de zörg van mörge dinke”.

Hoe toepasselijk zou dit motto uiteindelijk worden, als we bedenken dat dit seizoen volledig onder druk werd gezet door de Golf-oorlog in het Midden Oosten! Het Eekheuëre-bestuur koos er uiteindelijk samen met Frans voor om alles door te laten gaan. Daarmee was men in de regio een van de weinige verenigingen, maar gesteund door talrijke reacties van het publiek bleken De Eekheuëre uiteindelijk een juiste keuze te hebben gemaakt. Want mensen hebben zeker in moeilijke tijden nadrukkelijk de behoefte aan een uitlaatklep!

PRINSEBAL

Dit seizoen werd na de receptie een stijlvol Prinsebal georganiseerd. Zelfs het kolderieke trio Kwatsch had voor deze avond de outfit aangepast en Mendy Ossenblok liet als Tanzmarieche oude tijden herleven. De tweede Kingerrevue, met Tim (Jongen) I en Debby Panbakker als opvolgers van Werner en Brenda, was weer een doorslaand succes. Nog drukker dan de eerste keer!

WEEKEND

Voor Frans (Ossie) Ossenblok was het zeer zeker een mooie tijd.

HALFVASTEN

En omdat alles zo mooi was, werd op een levensgroot

videoscherm een, door Jos van Essen professioneel samengestelde, video-presentatie vertoond over het afgelopen seizoen. Weer een nieuw idee en een leuke “Halfvasten-activiteit” erbij, want het is duidelijk dat na zo'n lange zit ook de dorstige kelen gesmeerd moesten worden.

BERMUDA-PARTY

De Oud-Prinsen hadden de smaak te pakken en wisten met hun creativiteit geen raad. Na de Poeffel Moeffel successen wilde men ook tussen de seizoenen door iets organiseren. Men koos voor een Bermuda-party. De HKB-zaal werd omgetoverd in een caribbean-beach-paradijs en de gasten werden uitgenodigd om in bermuda te komen. Een leuk feest. Alleen jammer dat op het einde de koelinstallatie het begaf en dat het plotselinge vertrek van de d.j. niet voorzien was. Volgende keer beter!

NOVEMBER

Nadat al maanden koortsachtig gewerkt was aan een heus Eekheuëre-cassettebandje, kon een groep in november al sfeer proeven op het Winkbülle Sjlagerkonkoer. De groep bestaande uit Eekheuëreliden en hun aanhang zongen “De Endedans” en ze werden daarbij visueel ondersteund door Hub

Kater als jager en Tamara, Linda en Carin als eendjes. Een revue-achtig nummer, dat niet in de prijzen viel, maar wel een onvergetelijke belevenis voor de betrokkenen betekende!

Op de laatste dag van de maand mocht José van Hoof het langverwachte Poeffel Moeffel beeldje in ontvangst nemen.

Het Eekheuëre-cassettebandje had een geweldige band gesmeed tussen alle deelnemers. Daarom werd op vrijdag 3 januari 1992 intern teruggeblikt op de afgelopen maanden en kon men als eerste getuige zijn van het eindresultaat. Op zondag zou het bandje officieel gepresenteerd worden.

PROKLAMATIE

Natuurlijk was het ook de middag waarop een prinselijke

1992 Kom dog mit

wisseling van de wacht zou plaatsvinden. Veel “collega’s” mochten/moesten het mislukte Golf-jaar nog een keer overdoen, maar Prins Frans (Ossenblok) I had ondanks alle spanningen genoten van een mooi seizoen en nam afscheid. Zijn opvolger sprong dwars door een groot cassettebandje, tikte en passant zijn voorganger op een oog en deed de zaal verbazen. Want niemand had op deze Werner Somers getipt. Altijd in voor een grapje en mensen graag op stang jagend, riep hij al jaren dat hij vóór zijn veertigste prins wilde worden. Maar dat hij het echt een keer zou doen..... Prins Werner I was een voltreffer en mocht meteen de handen uit de mouwen steken bij de presentatie van het cassettebandje.

KOM DOG MIT

De cassette werd onder een sterrenregen binnengebracht door de Klumpkes Blumkes. Zij droegen een ooievaar, die in zijn bek het bandje koesterde. Vervolgens nam wethouder Jo Evers het eerste exemplaar in ontvangst. Deze Heerlense cultuurbeschermer had een hartverwarmende toespraak in petto. Refererend aan een passage in de Eekheuëre-Gezet sprak hij zorgvuldig gekozen woorden over “valse bescheidenheid” en “eekhoortjes die niet alleen in hun eigen bos moesten blijven, maar ook de mensen buiten het bos moeten laten meegenieten”. Woorden om even stil van te worden!

WIEL KNIPA LIVE

Het werd tijd voor een aantal live-optredens. De aanwezigen konden genieten van de liedjes die, op één na, allemaal

Wethouder Jo Evers mocht het eerste exemplaar in ontvangst nemen.

Rob Dijkstra en Jan Kicken. Dat ene van Heerlens s-lagermonument De Eekheuëre en geïnspireerd door de 3'ere Jos Bemelmans schreef hij dat het jammer is dat Wiel dit laatste versie ook gebruikte voor de naam van de Winkbülle. Pee-Point van de Buutte Bend, de Raad van de Natuurlijk de Klumpkes Blumkes Evers.

Paul Willeme was 1 x 11 jaar lid en stond samen met vrouwtje Yvonne in de receptierij. Eerst veel handjes schudden en op

het prinsebal met Trio Kwatsch de beentjes van de vloer. Nadat Ger Gootzen al een jaartje bij de Raad van Elf was, kwam nu tussentijds Jos Collaris de raad versterken. Zijn eerste avond in Epen zal hij samen met Pierre en Norbert nooit meer vergeten! Tijdens de niet meer weg te denken jeugdrevue werden

Rob (Crasborn) II en Kim Arts uitgeroepen tot Jeugdprins en Bloemenmeisje. De Eekheuëre brachten een spontaan bezoek aan oud Raad van Elf lid Jan Rosenboom, die inmiddels uitbater van het Koffiehuuske in Benzenrade was. Jan stelde dit zo op prijs dat hij de hele Eekheuëre-familie uitnodigde om spek en ei te komen eten. Er was weer een

nieuwe traditie geboren, want Jan verwent De Eekheuëre nog steeds.

*Onder het motto "Mooi oud is niet lelijk"
De Grijze mannen van het Eikenderveld*

HEERLENSE OPTOCHT

Sjpek
&
Ei

De

Oud Prinsen wilden op "hun" carnavalszaterdag heel oud uitzien, lieten zich perfect grimeren in Sittard, maakten een rondje door Heerlen-stad en reikten 's avonds het tweede Poeffel Moeffel beeldje uit aan Sophie van Bogaert. Sophie was als grote drijvende kracht achter De Eikenjonge en als "peettante" van al haar gasten, een onovertroffen "goudstuk" en verdiende de Poeffel Moeffel als geen ander. DJ. Wim Handels wist de zaal knatsjgek te krijgen. In de Heerlense optocht liep dit keer een combinatie van Ummer Truije en Eekheuëre-leden. Ger Waajen en Rudolf Jurena hadden de boel op sleeptouw genomen en realiseerden een soort kleurrijke schellenbomen. De hele groep en het reusachtige cassettebandje waren naderhand te bewonderen op de kabel-TV.

GRIEN NOE MAAR NEET

"Ich grien neet..."

Een heerlijke Dulle Dieënsdig werd afgesloten met een optreden van de Star Sisters, bestaande uit prinse-vrouw-tje Annie Somers, Yvonne Willeme en haar baardloze echtgenoot Paul. Natuurlijk zou president Rob Dijcks om middernacht uitgebreid afscheid nemen van Prins Werner. Altijd een emotionele gebeurtenis, behalve dit keer!? "Ich grien neet", had Werner al een seizoen lang gezegd. Rob schreef daarom het toepasselijke liedje "Grien noe maar neet" en in een schitterende act met Carin Boots werd het seizoen van Werner nog eens onder de loep genomen. Ondanks een met witte zakdoeken zwaaierende menigte

hield Werner zich kranig, althans in het café.....

EEN NIEUWE SCEPTER

Op 1 november 1992 nam Ron Groenendijk het beheer van het HKB over. De familie Bemelmans had geruisloos de sleutel overgedragen en de nieuwe exploitant liet al direct een verfrissende wind door het HKB waaien.

Er kwamen nog meer nieuwe gezichten. De Raadsleden Sjon de Klerk en hoffotograaf Hub Godschalk hingen hun schuitje aan de wilgen. Gelukkig konden drie nieuwe leden begroet worden: Rudolf Jurena, Jacques Kersten en Ger Waajen. Zij waren het middelpunt tijdens de seizoens-opening waarop regerend Prins Werner De Eekheuëre een schitterend cadeau aanbood. Werner had in zijn vrije tijd een fantastische prinseketting en scepter gemaakt. Hiermee zouden De Eekheuëre "de blits" kunnen gaan maken! Overigens was er in november ook nog een zeer succesvol sjlagerkonkoer. Rob Dijcks en Jan Kicken schreven "Ut likt aa mig" en deze topper was goed voor een derde plaats in de eindklassering.

1993 Wie u Duvelke oecht u duëske

Ja, zo presenteerde de nieuwe prins zich! De Oud Prinsen hadden Werner Somers weggevoerd en het kersverse Raad van Elflied Ger Waajen ruilde al heel vlug zijn kleine schuitje voor die grote prinsenmuts. Prins Ger III stond er waanzinnig mooi op met de spiksplinternieuwe ketting en scepter. Het zou trouwens ook een waanzinnig leuk seizoen worden. Poeh, poeh!

KLUMPKES CD

Matthew Stassar was dit jaar de jubilaris (1 x 11) en samen met zijn Brigitte en het prinsenpaar werd het bal geopend op de vrolijke klanken van orkest Pee Point. Later op de avond kwamen de Klumpkes Blumkes binnen. Zij waren helemaal in de ban van hun nieuwe cd en verzorgden spontaan een concert! Deze schitterende cd zou als een rode draad door het seizoen blijven lopen, en dan vooral het sfeervolle nummer "heij sjtont de kloone". Vraag maar aan Rudolf Jurena!

DUVELKES

Samen met Jonkheetsprins Michael (Leenders) I en Blommemeëdjie Diewertje Dijcks beleefde Prins Ger III een verduveld leuk seizoen. Ben de Schouwer ontpopte zich steeds meer als super-secondant van de prins en Chris Hoenjet vervulde die rol met verve bij de jeugd.

Een van de hoogtepunten was ongetwijfeld Poeffel Moeffel zaterdag. De Oud Prinsen waren als duivels gegrimmeerd en namen prins Ger en zijn secondanten op sleeptouw. In café 't Duvelke smeedden deze duivelse Oud Prinsen een duivels plan om in 1994 Loetsjdonderdig te organiseren! Het plan werd ter plekke tot in detail uitgewerkt. Een avond waarop de afgetreden Prins opgenomen zou worden bij de Oud Prinsen. Als jongste telg, als pasgeborene, zou hij een loetsj krijgen. Prins Ger III wreef zich bij dit vooruitzicht al in de handen.

NEET TE GLEUVE

Op zaterdagavond waren de Oud Prinsen op de receptie van Neet te Gleuve, een bevriende Radauwkapel uit Welten - Benzenrade. Rob Dijcks kreeg daar de ere-onderscheiding 't Zilveren Leuresje. Het kleinood werd uitgereikt door Wiel Lagarde, één van de vele Neet te Gleuve-voorzitters. Een terechte beloning voor Rob, die al jaren bijzonder actief was in de Eikenderveldse en Heerlense carnavalsgemeenschap. De Eekheuëre-onderscheiding ging die avond naar de 45-jarige Scouting Pater Beatus. Zij waren als oudste vereniging van het Eikenderveld zeer in hun nopjes met het prachtige Poeffel Moeffel beeldje. Op het gezellige bal presenteerde zich ook een ludieke carnavalsgroep De Eekendales. Een groep mannen uit de wijk met in hun midden gelegenheidsprins Hans (Zwamborn) de 198ste en prinses Renate (René Weusten). Deze groep was ook present tijdens de Eikenderveldse optocht. Maar nu zonder Prins Hans en daardoor voelde Prinses Renate zich erg verlaten. "Zij" kreeg daarvoor 's middags in het HKB een troostprijs van de optochtjury. Piet America,

Hubert Bour en Peter van der Wielen hadden voor de eerste keer een optochtprijs - een fraai tinnen bord - toegekend aan Gymnastiekvereniging Coriovallum, die heel creatief gekleed in vuilniszakken een leuke groep vormden. 's Avonds tijdens het Bloare-bal zorgde Ger Koks voor een bijzonder afscheidslied. Een originele tekst op - hoe kon het ook anders - de melodie van "heij sjont de kloone".

DE KEERZIJDE

Helaas gebeuren ook in een carnavalsseizoen minder prettige dingen. Naast alle "sjpas en plezeer" word je dan weer even met de neus op de feiten gedrukt. Zoals ook dit jaar toen afscheid genomen moest worden van Frans van Bogaert. De echtgenoot van Poeffel Moeffel Sophie was een zeer gewaardeerde verenigingsman en een carnavalist in hart en nieren. Rondom het carnavalsweekend ging Jeugdprins Michael I door een diep dal, toen zijn persoonlijke vriend John Moonen kwam te overlijden. John had als video-man in het verleden ook contacten met De Eekheuëre, maar kwam door een slopende ziekte de laatste tijd amper meer buiten de deur.

JEUGDPRINSENGALERIJ

In friture 't Trefpunt hing vroeger de jeugdprinsengalerij. Na het vertrek van Arie en José van Hoof verdwenen ook de foto's in een doos. De jeugdcommissie vond dat te gortig en onder bezielende leiding van John Franssen en Arno Crasborn werden een sponsorwandeling en een jeugdkiemiddag georganiseerd. Zo kwam er geld in het

laatje voor nieuwe foto-lijsten, maar ook voor prachtige schuitjes voor de Jeugdraad. Prins Ger III deed letterlijk ook een duit in het zakje door fraaie blauwe hesjes en blauwe strikken te sponsoren. Die hesjes werden gemaakt door prinse-vrouw Jacqueline en buurvrouw Corrien Jurena. De seizoenopening stond dit keer dan ook in het teken van de jeugd en de onthulling van de foto-galerij in de hal van het HKB. Dat de openingsdrank bestond uit een glas melk zal Prins Ger niet vlug meer vergeten. Penningmeester Ger Koks liet die avond zien (en horen) dat hij over muzikale kwaliteiten beschikt. Samen met Hans Wijts en Arno Swelsen vormt hij het orkest Bourbon Street, gespecialiseerd in ongecompliceerde 60 en 70er jaren muziek. Afgewisseld met (mechanische) carnavalsdeuntjes door de nieuwe d.j. Peter Knuit was het een zeer gevarieerde start van het carnavalsseizoen.

Randy I en Gaby (1994) als middelpunt op de Winkbülle-jeugdmiddag.

1994 Oog vuër ut detailj

Opa Flodder komt wel thuis.

Nadat Prins Ger (Waajen) III 's zaterdags nog getuige was van de openluchtproklamatie van stadsprins Sjef III, was het de volgende dag zijn beurt om af te treden. De Oud Prinsen hadden een geweldige act bedacht om deze spoorman af te voeren. Een scene uit de film Flodder werd nagespeeld en Ger, verkleed als opa (met conducteursjasje en pet), werd in een rolstoel afgevoerd. Ut duvelke trük in ut duëske.

KONING VOETBAL

Uit een grote voetbal kwam een bekend Eikendervelder te voorschijn: Jo Vankan. Een steunpilaar van voetbalclub SV Eikenderveld, een prima verenigingsman. En een prins met een bijzonder motto. In november was

“Oog vuër ut detailj”

de rustige sjlager-inzending van Rob Dijcks en Jan Kicken. Dit keer niet bij de top drie, maar wel een mooi liedje

met een boodschap. Een prachtige volzin met dezelfde strekking stond te lezen op de persoonlijke orde van Prins Jo I:

**“Vergeët ut ging sekond, ging minuut,
ging sjtond, ut zint die kling dinger
die ut um dont !”**

SJPASKAPELLE

Dit keer geen orkest op proklamatie-zondag, maar een gevarieerd optreden van Heerlense Sjpaskapelle. Kwatsj a la Carte, de Knoevelaere, Vlot Kapot en Noeëts Nieks concerteerden op de Bühne. Een prima invulling. Voor de afwisseling was op het prinsebal het orkest Cheers aanwezig. Voor elk wat wils.

De Eekheuëre beschikten dit jaar voor het eerst over een verplaatsbare decorwand, schitterend beschilderd door Peter Paffen met hulp van Grietje en zoon Peter. Een onderdeel van deze wand was een sponsorbord met een vijftal hoofdsponsors. Zo snijdt het mes aan twee kanten!

TROMMELTJE

Voor de 5e keer in successie werd de jeugdrevue, inmiddels omgedoopt tot Kingerzitting, georganiseerd. Geen carnavalesk jubileum, maar wel een lustrum om even bij stil te staan. Nadat Randy (Doppert) I en Gaby van der Veeke het nieuwe koppeltje vormden, dat de carnavalvierende jeugd op sleeptouw moest nemen, kregen alle kinderen een trommeltje met het opschrift “5 joar Kingerzitting De

Eekheuëre” als aandenken.

LOETSJPRINS

Aangezien het duivelse idee van de Oud Prinsen inderdaad werd uitgewerkt begon het carnavalsweekend dit jaar op donderdag. Onder toezien oog van de Oud Prinsen in doktersoutfit moest Ger Waajen een kolderieke proeve van bekwaamheid afleggen. Met succes, zodat hij gedecoreerd kon worden met de “gouden” loetsj. Weer zo'n fraai stukje handwerk van Werner Somers. Daarmee was Ger de

eerste Loetsjprins met als belangrijkste taak het verzorgen van de Oud Prinsen. Vooral een zware taak als die Oudjes op carnavalszaterdag weer door Heerlen trekken.

VERRASSEDE POEFFEL MOEFFEL

De Oud Prinsen waren dit jaar niet zo uitbundig geschminkt, omdat ze de toekomstige Poeffel Moeffel drager in hun midden hadden en die wilde graag herkenbaar blijven. Terecht, want Eekheuëre president Rob Dijcks zou

die avond alle eerbetoon mogen opslokken. Voor hem was die uitverkiezing onverwacht, zeker in zo'n vroeg stadium. Maar de Oud Prinsen waren van mening dat Rob een nadrukkelijke stempel op een groot deel van het Eikenderveldse verenigingsleven had gedrukt. Bovendien moet je ook mensen op jongere leeftijd eren, als een

Jo I ontvangt stadsprins Sjef II (incognito) en de Heerlense Oud-Prinsen.

stimulans om door te gaan! Het werd een heerlijke avond in een heerlijk weekend. Op maandag een kroegentocht door het Eikenderveld met live muziek van Sjpaskapel Ummer get Angesj. Met een gigantisch gezelschap op sleeptouw arriveerde Prins Jo I weer in het HKB, waar hij vereerd werd met een bezoek van de Heerlense Oud Prinsen. Op dinsdag voor het eerst sinds jaren géén Trio Kwatsch. Huis-d.j. Peter Knuit en de sjpaskapelle Ummer get Angesj ('s morgens ook al present in de optocht!) en

Neet te Gleuve waren de smaakmakers op deze druk bezochte middag.

HORLANDO BERMUDA PARTY

In april 1994 werd tijdens de jaarlijkse ledenvergadering afscheid genomen van secretaris Matthew Stassar. Door te drukke werkzaamheden kon hij deze belangrijke functie niet blijven vervullen. Zijn taak werd overgenomen door Frans Ossenblok. Het jaar 1994 stond natuurlijk in het teken van het WK-voetbal in Amerika. De Oud Prinsen speelden daarop in door hun jaarlijkse Bermuda-party in een oranje jasje te hullen. Op een groot videoscherm kon men de wedstrijd België-Nederland volgen en na afloop zorgde Tutti Frutti voor een gezellig bal.

UT END VAN UT LEEDJE

Over smaak van bier valt niet te twisten (vraag dat maar aan Bock-prins Jo Vankan). Over de manier waarop het bier getapt wordt wel! Daarom organiseerde Ron Groenendijk een tapwedstrijd in het HKB. Prins Jo I en

voorzitter Arno Crasborn zaten in de jury en hebben menig glaasje moeten beoordelen. Een leuke activiteit die jammer genoeg op de elfde van de elfde samen viel met het Heerlense sjlagerkonkoer. Het konkoer was dit jaar voor De Eekheuëre echter niet zo interessant, want Rob Dijcks

en Peter Vincent waren met hun sjlager niet doorgedrongen tot de laatste elf. "Ut end van ut leedje" was toch een prima sjlager met een leuke originele tekst. Dat vond zelfs sjlagerwinnares Cecile van Loon. Tijdens de opening van het seizoen vroeg zij waarom Rob en Peter dit liedje niet hadden ingestuurd.....! Op deze openingsavond ging een lang gekoesterde wens in vervulling. De Eekheuëre mochten een muur in het HKB-café geheel naar eigen inzicht aankleden. Er was plaats voor een chique, door Wim Cörvers geschonken, wandplaque, en een pla-

quette van de Poeffel Moeffels. Tevens was plaats gereserveerd voor een aantal mooie foto's. Jammer dat het allemaal maar één seizoen heeft mogen hangen. Het nieuwe Raad van Elf-lid John Berendsen zal het ongetwijfeld langer dan één seizoen volhouden. Hij werd op deze avond door Prins Jo I geïnstalleerd.

Jo Vankan: "Bockprins" van De Eekheuëre

1995 Mit Tweëëtzwintig i der zaal...

Op een brancard werd ex-prins Jo (Vankan) I het HKB uitgereden. Terug naar de dagelijkse beslommeringen van het Academisch Ziekenhuis Maastricht. Ook op deze proklamatie een leuke mix van mechanische en sjpaskapelle muziek, en bovendien stond een optreden van de Klumpkes Blumkes op het affiche aangekondigd. Toeval? Nee, niet helemaal!

220 VOLT

Dwars door een gloeilamp knalde Theo Luijten naar buiten. Eigenaar van Autobedrijf Luijten, aan de rand van het Eikenderveld. Deze man had als hobbies auto's en motoren, maar was samen met zijn vrouwtje Adéle ook lid van de Klumpkes. Zijn motto "mit twië zwintig i der zaal floept ut vanoavend waal" zette direct de toon voor een dynamisch seizoen. En als Prins Theo I even dreigde te verslappen, was daar altijd nog zijn liefvallige echtgenote als steun en toeverlaat.

JUBILARISSEN

Dit jaar twee jubilarissen, Pierre Boots en Ben de Schouwer (die nadrukkelijk over zijn secondanten-hoogtepunt heen was), waren beiden 11 jaar lid. Het prinsebal werd opgeluisterd door nieuwkomer d.j. Paul Keulen. Een prima keuze.

Nog meer jubilarissen. Wiel en Marleen Steijns verzorgden al voor de elfde keer de bonnenkassa voor De Eekheuëre. Tijdens het Raad van Elf-ententje, deze keer in Schuttershof, werden Wiel en Marleen daarvoor uitgebreid bedankt!

Er werd een nieuwe activiteit georganiseerd in de

Sjokkelbar: "het Sjoenkel-Sjokkelbar-Bal". Om het beoogde nostalgische sfeertje te creëren hadden de dames van de Raad van Elf zich in oma-kledij gestoken. Prinse-vrouwtje Adéle schoot de vogel af met een Leger-des-Heils creatie. Ondanks het feit dat de publieke belangstelling tegenviel was het reuze gezellig.

D'R FENNIGFUTSER

De Kingerzitting, met Kevin (Pijs) I en Denise Stolzenberg in de hoofdrol, Yvonne Willeme als nieuwe presentatrice en Jolanda van der Veeke als nieuwe begeleidster van de Jeugdraad, kreeg er een groot broertje bij. Na jaren organiseren De Eekheuëre weer een zitting. Via een rode draad rond een "fennigfutsler" presenteerden Miriam van Ineveld en Rob Dijcks een schitterend programma. Showballet Cadance, de Klumpkes Blumkes, de buutereedners Pierke van Helden en Wiel Sijstermanns, het parodisten-duo High Society, Los Catastrophos, "majoor" Adéle Luijten en diverse sjlagerzangers (Frits Pelt en zijn Sjatze, Cecile van Loon, Leo Keularts en Paul Münstermann) traden voor het voetlicht. Na afloop zorgde sjpaskapel Noeëts Nieks dat de sfeer nog een uurtje bleef hangen. Na afloop veel positieve reac-

Ook jeugdprins Kevin Pijs bracht "220" in de zaal

ties uit de zaal. Alsof het programma nog niet was trok een groep Eekheuëre (in burger) sar Klumpkes naar Utrecht. Daar was een live TV in een grote tent. Tijdens deze inzamelingsak overstromingen, kwamen de Klumpkes - met als clown - bij Hennie Huisman en Caroline 1 de camera.

HEIJ BRENT DE LAMP

Op Loetsjdonderdig stond nieuwe Loetsjprins Jo Vankan in het middelpunt. Totdat hare majesteit zelf binnenkwam. Adéle vond dat de prins meer aandacht kreeg dan zijn vrouw. Daarom kwam zij in een schitterende creatie als Rozenkoningin, op een heus paard, het HKB-café binnen. Hofdame Miriam van Ineveld had alle aanwezigen al op de knieën gekregen en daarmee ging een wens van ons prinse-vrouwtje in vervulling.

Na weereenfantastisch verzorgde maaltijd door OudPrinsen moeder Sophie, trokken de oudjes dit jaar als lampjes de stad in. Door stekker/contra-stekker verbindingen ontstond

De Oud-Prinsen maken meestal als laatste het licht uit

Hare Majesteit de Rozenkoningin

geschakeld was kon kopman Peter Paffen door uze vinding die lamp laten branden. De lamp ik voor Ger Keijzer, die 's avonds de Poeffel ontvangst zou mogen nemen. Een man die in en indrukwekkende bijdrage aan het wijkgegeven. Vooral kar-trekker in het Eekehoes, k bij de huldiging werd betrokken. Rondom teiten is Ger naar Groningen verhuisd. Daar koestert hij het beeldje en de herinneringen aan het Eikenderveld.

OPTOCHTPRIJZEN

De Ummer Truije - met het nodige Eekheuëre-bloed - hadden dit jaar een prachtige creatie. Volledig in het zilver waren zij een soort UFO-figures die het centrumplan afkeurden. De optochtjury was blijkbaar ook tevreden, want de Ummer Truije haalden de 3e prijs bij de grote groepen! Na het succes van het Happy Hour voor de kinderen, 's middags in het HKB, kon deze zondag dus niet meer stuk. In het Eikenderveld bestond de optochtjury uit Hubert Bour, Ton Beijer en Jo Nelissen. Zij maakten een verrassende maar zeer terechte keuze, door twee Einzelgänger in het zonnetje te zetten: Wim Vankan en Roger (Pipelotti) Franssen. Ook het Blømmemeëdje Denise straalde. Zij zat in een enorme limousine, deelde mooie bloemen uit en kreeg alle aandacht.

HARINGEN

Dat op As-woensdag een haring wordt gehapt is niet zo vreemd, dat de Raad van Elfleden dat dit keer in zwart pak en wit gezicht deden wel, en dat op vrijdag na car-

naval ergens in een voetbalkantine de haring wordt begraven, is voor velen ongetwijfeld absurd. En toch gebeurt dat al jaren in de kantine van SV Eikenderveld. Prins Theo I en Adèle keken zich de ogen uit. Zoveel onzin bijelkaar, Eekheuëre-leden in zwart pak, anderen als pater verkleed, een humoristische lijkrede door niemand minder dan Hub Kater, tromgeroffel en dan letterlijk als klap op de vuurpijl het in de lucht schieten van het arme diertje. Zonder portie gezonde humor zou je er zelfs moeite mee kunnen hebben. Gelet op het aantal aanwezigen lijkt dat laatste wel mee te vallen. Het is in ieder geval een traditie die jaarlijks het absolute einde van het carnaval in het Eikenderveld betekent.

EEN WOELIGE PERIODE

Normaal gebeurt er niet zo heel veel tussen de twee carnavalsseizoenen. Nu van alles. In maart startte de jubileumcommissie met de voorbereidingen op het 2 x 11 jarig jubileum.

Vlak daarna kwam het bericht dat de ambitieus gestarte Ron Groenendijk definitief zou stoppen als exploitant van het HKB. Eekheuëre-lid Ger Waajen zag mogelijkheden en verkaste met zijn gezinnetje naar het HKB. Een fraaie opknabbeurt volgde en een van

de eerste activiteiten was de Bermuda-party van de Oud Prinsen. Voor de vijfde keer, weer gezellig, maar toch niet die uitstraling waarop gehoopt was. Het zou dan ook de laatste Bermuda-party zijn! In augustus volgde de officiële her-opening van het HKB en in oktober waren nog twee dansavonden. Toen viel helaas het doek. Gelukkig hield Ger het HKB nog twee maanden draaiende, zodat De Eekheuëre in november nog hun seizoen konden openen, maar het bleef een onzekere periode. Pas rondom de jaarwisseling was het definitief dat Alphonse Puls de exploitatie zou overnemen. Voor beide partijen natuurlijk geen ideale start van het nieuwe carnavalsseizoen.

Ger Keijzer mag onder toezien van Prins Theo I terecht genieten van alle eerbetoon.

1996 Ozze trein is neet te sjtoppe

Woelige tijden of niet. Bestuurlijk hadden De Eekheuëre wel eens voor hetere vuren gestaan! Daarom hadden Rob Dijcks en Peter Vincent géén betere titel voor hun nieuwe sjlager kunnen bedenken dan: "ozze trein is neet te sjtoppe". Natuurlijk niet, De Eekheuëre gaan door! Deze sjlager was in november bij het sjlagerkonkoer getipt als absolute nummer één, maar helaas moesten Rob en Peter genoegen nemen met de derde plaats. Het Eikenderveld had er weer een prima sjlager bij en de nieuwe prins een prima motto.

DE SKYDANCE MEMORIAL BAND

Op een mini-motor, beschikbaar gesteld door de Karting Shop, reed ex-prins en motorliefhebber Theo I de zaal uit. Zijn prinselijke accu was nu echt leeg. In tegenstelling tot die van de kersverse machinist. Het schitterende gelegenheidsorkest "De Skydance Memorial Band" begroette een prominente Eikendervelder in de persoon van Barry de Bruijn. Deze Prins Barry I is voorzitter van het Eekehoes, secretaris van de onlangs uitgebreide speeltuin 't Hazepad, redactielid van het Eikeblad en lid van het DB van de Bewonersraad. Tijdens de proklamatie hield hij de trein al keurig op de rails en dat zou het hele seizoen zo blijven.

BUSJE KOMT ZO

Tijdens de drukbezochte receptie liet JCL duidelijk merken dat Prins Barry I een gewaardeerde kracht is bij het Kindervakantiewerk. Paul Keulen was als d.j. weer zeer gewaardeerd op het prinsebal. De Kingerzitting kende fantastische gastoptredens van C.V. de Gaarekiekerkes uit

Gulpen. Voor de nieuwe Hooglustigheden Bart (Jurena) I en Danae Willeme was het genieten! Ook de tweede Sjpaszitting viel weer prima in de smaak. Cadance en de Klumpkes waren bekende gezichten. Daarnaast waren Dansschool

De "Zonnebloem"

Degenkamp, de buutereedners Frans Haselier en Huub Stassen, Duo Um en Um, parodist Marni Deenen, Frits Pelt en zijn Sjpassemiger Sjpatze, de Blumkes va Welte, Stef Feijen en Ron Eussen, Hub Kater met Roger en Sabine Schreurs, een dans van de Oud Prinsen en een act van Adéle Luijten en Miriam van Ineveld (met "decorstuk" Theo) de ingrediënten van deze smakelijke sjpasmaaltijd. Miriam en Rob tekenden weer voor de rode draad op het perron van het HKB station en sjpaskapel de Knoevelaere zorgden voor een muzikale toegift.

GRESSENICH

De dag na de succesvolle zitting vertrok een bus met de Eekheuëre-familie naar Gressenich voor een bezoek aan Karnevalsverein Bessemskriemer. Een groot tentfeest met veel imposante gastverenigingen en optredens. De Eekheuëre brachten "ozze trein is neet te sjtoppe" ten gehore. Leuke reacties en een leuke internationale ervaring. Minder leuk was het trieste bericht dat de schoon-

vader van Prins Barry I plotseling was overleden. Zo'n anderhalve week voor de carnaval leek de trein dan toch te stoppen. Op zaterdagmorgen woonde een deel van de Eekheuëre-familie de begrafenis in Sittard bij en werd het weekendprogramma uiteraard aangepast. Na overleg met de familie van Jeannie bleek het de gezamenlijke en dringende wens om vanaf zondag de draad weer op te pakken. Een dapper besluit waar De Eekheuëre natuurlijk vrede mee hadden. Maar iedere beslissing zou uiteraard gerespecteerd zijn. Voor die zondagmiddag stond het Sjoenkel-Sjokkelpèed-Matinee op het programma. Lekker rustig op zondagmiddag carnaval vieren in café 't Sjokkelpèed.

OZZE EËZEL

'Kedeng...Kedeng...Kedeng...Kedeng..'

Een bescheiden tweede poging om samen met het Pancratiuskoor het Barkeëke van de grond te krijgen, luidde Loetsjdonderdig in. Ex-prins Theo was het "slachtoffer", maar kreeg ook nu weer gezelschap van Adèle. De Oud Prinsen waren het Rozenkoningin-verhaal uit 1995 natuurlijk niet vergeten. De "gou-

Het koude weer kon de carnavalsvreugde niet temperen

den" handjes van Werner hadden een prachtige "gouden" roos voor Adèle gemaakt. Maar als iemand trots op een paard naar binnen kan, kan zo iemand ook als 'Dik Trom' op een ezel naar buiten. En zo werd de "Rozenkoningin voor één seizoen" op de rug van een echte ezel naar buiten vervoerd. Op zaterdag werden de Oud Prinsen als oudjes geschminkt, en met rode pet, wapperende kunstharen en een compleet treinstel aan de

schouders, trok men in Heerlen-centrum veel aandacht. De standaard lokaliteiten 't Duvelke, Pelt, Bracke, Teerling en Schuttershof waren leuke tussenstations, alvorens de trein naar het HKB denderde om Woningbouwvereniging SGA te onderscheiden met de Poeffel Moeffel 1996. Deze onderscheiding werd alweer voor de zesde keer uitgereikt. En ook voor de zesde keer was de Kump en Buutte Bend present. En ook nu mocht een Oud Prins het felbegeerde "Kumpke" in ontvangst nemen. Na Rob, John, Ben, Werner en Ger, kreeg nu Oud Prinsenvoorzitter Peter Paffen een leuk Kumpke aangeboden. D.J. Peter Paas zorgde weer voor een vakkundig muziekaanbod. Hoe toepasselijk klonk "Kedeng Kedeng"!

POLONAISE

Op zondagmiddag liepen de Ummer Truije een enorme polonaise in de Heerlense optocht. Toch elk jaar weer een stukje reclame voor De Eekheuëre en het Eikenderveld.

Het niet meer weg te denken "Happy Hour" is voor de kinderen een waar paradijs met spelletjes, polonaises en traktaties. D'r Dulle Dieënsdig kende weer een fraaie optocht met een prijs voor Sjpaskapel Ummer get Angesj. 's Avonds vierden Marianne Dijcks en Carla Ossenblok

een intern lustrum: voor de vijfde achtereenvolgende keer presenteerden zij zich in een speciale creatie. Begonnen als Tanzmariechen, varieerden de typetjes van ingetogen hofdames tot wulpse negerinnen en van smerige zwervers tot fraaie tropische verrassingen. Op de melodie van "Junge

komm bald wieder" nam Ger Koks muzikaal afscheid van Prins Barry I. En deze Prins komt terug! Als 22ste prins maakt hij nog een mooi gedeelte mee van het jubileumseizoen. Tijdens een grandioze "Silvesterproklamasie" zal deze fantastische Prins Barry I afscheid nemen en dan

gewoon weer als Barry de Bruijn het nieuwe jaar ingaan!

SJRAVELE MET HALFVASTEN

Een rustige activiteit als slot van een mooi seizoen. Foto's kijken, videoband op de achtergrond, even bijbabbelen en later op de avond kennis maken met een Eikenderveldse Sjpaskapel. Op dat moment nog zonder naam en pas een half jaar aan het repeteren. Op zich niets bijzonders dus. Wel heel bijzonder is het feit dat deze sjpaskapel voor meer dan de helft bestaat uit Eekheuëre-familieleden. Een

vijftal Raad van Elf-leden, Jos Collaris, Arno Crasborn, Rob Dijcks, Jacques Kersten en Frans Ossenblok, zullen hun aandacht voortaan moeten verdelen tussen Eekheuëre en sjpaskapel. Volgens hen geen enkel probleem! Op dit Halfvastenfeest klonk het allemaal nog erg voorzichtig, maar onder de deskundige leiding van dirigent Ron Doverman boekt men flink vooruitgang. In juni werd een definitieve naam gekozen: "Akseptabel Gesjrael" en op het grote Poeffel Moeffel feest op 31 augustus 1996 klonk hun optreden al een heel stuk overtuigender. Oefening baart kunst! Stel je eens voor hoe die kapel klinkt als De Eekheuëre hun 33-jarig jubileum vieren!

Helaas... de trein van "19.96 uur" heeft dan toch zijn eindstation bereikt

Oh dierbaar Eikenderveld,

Als 10 jaar nagekomen prinsje na drie zusjes geboren in het hoogste huis van de Prinsenstraat. De eerste mooie kinderjaren oprecht geborgen door lieve trotse ouders. Al heel vroeg leerde je de direkte omgeving kennen. Voorom ging je niet binnen met vuile voeten. Achterom door de kronkel gatsjes... Spannend tot je binnen was.

De zusterkleuterschool bezat afgedankte en veel te grote schoolbanken voor de kleine beentjes. De speelplaats keek uit op het complex "Roesterberg". Een blindedarmaanval naast de schoenmaker noodzaakte een operatie in het ziekenhuis. Op een grote zaal met ontelbare bedden en geluiden 's nachts.

Op 5 jarige leeftijd ontmoetingen met een barse Duitse oorlogscultuur: "Schnautse herein". Een kapotgeschoten opgroeiende jongeman van Van Ommeren. Met brute geweerkolfstoten het thuis ophalen van de stakende machinist Arnauts.. Eerste paradelopen-gymles in de

Wiel Lagarde en 't Eikenderveld

grote zaal van het patronaat. Juf Van der Ende. Met 40 jongetjes de Eerste Kommunie. Rechts in de kerk zaten de 40 meisjes. José Poel was daar ook bij. Meester Souren, van Kan, de bruit Janssen en Voncken keken ernaar. Voelgrage pater monsterde mijn biljetjes bij de koorknaapjes. Maëstro Lückers dirigeerde ons tijdens de Nachtmis van half vijf's morgens.

Knikkerende en 'stiekende' vriendjes tijdens regen in de nauwe 'gatsjes': Pierre, Adrie, Piet, Wim en Thijs rondom de Prinsenstraat. Voetballen met stoffen bal, rolschaatsen in lege straten. Slechts gestoord door de reuk van de paarden, die het vers gebakken brood van de O.D.B rondsjokten. Gemopper van moeders op wasmaandag als de wind verkeerd

stond. Geheime drinkwaterbron in verboden bos, groene Knols, plotseling opvliegende fazanten in het moeras, verstrikt raken in een strik van een bekende stroper.

De dikke eik, bloedwarme weg terug als het zwembad allang gesloten was. Speeltuinen katholiek geel en wat anders-zijnd blauw.

Durlinger, de oppas met stijf houten been en een vreemd doopceel-verhaal. Charlie Chaplin in de keet van de blauwe speeltuin. Muziekhuis Biessen en auto Bastiaans. Voetbaldocenten als Thei Frijns, Willem Couvee, Mathieu Koendering leerden je alles met een bal te doen. De latere kleuren geel en blauw ook, die je bij de voetbalclub WH-16 verdedigde. Busje carbiet trappen op het Markiesplein. De zoon van vrouw Lataster, Sjef, een kunstenaar (wat moet die later worden?) was toen al een zonderling met zijn wilde rode hardos

Spoortje, loks, petten alom. Losplaats waar van alles te vinden was. En vrijdags in de teil voor een grondige sopbeurt. De Amerikaanse bulderkanonnen in het bos. Weggegeven

zakken buskruit dienden om vuurwerk te maken in de stinkende, uitgeputte schuilkelders. Vragen naar 'fucking sister'. Truus in schommelende jeep.

Tijdens iets onbekends, dus onbeminds als vastenavond, een rode geknoopte zakdoek om de nek en een puntje rood op de neus. Zingend langs de goed geпоetste koperen brievenbussen; " 't-is- ja-

vaste-avons". Een gulle spoorman gaf je soms een stuiver voor verkleedpartij en lied. Na de oorlog eerste vieze sigaret van Weustenraad gekocht. ;'t stonk als

de bussen bij Mulder. Met twee gitaren en wat stemmen zongen Mia, Ellie, Frans en ik 'de Rio Kids Cowboyband', op de eerste zittingen van de Winkbülle liedjes in zaal

Schiffers. Ook tijdens avonden in het patronaat, waar je ook kon 'kajotten'. Zo liep je wel vaker in een ander uniform in de processie mee.

Oh dierbare voedingsbodem voor

van alles: Eikenderveld. Een jeugdperiode die volgens later geraadpleegde opvoedkundige auteurs de basis moest zijn voor een uitgebalanceerd leven. Tot nu toe is dat aardig uitgekomen.

Op de hoek bij de 'Grote Slok', later café Göbbels, ook Sjokkelbar, raakte je gewend aan de kaartkunst en de smaak van Amstel. Maar dat alleen na de zondagsmis als je de scherpe hoek van wielrenner Cortis had gepasseerd.

Carnaval was een nieuw fenomeen in opkomst zoals industrie. In de café's werd je stilzwijgen en enthousiasme op de dikke trom beloond met een consumptie. In de periode van jullie ontstaan als "Eekheuëre", broedde ik ideeetjes uit voor zingende clowns, die eerlijke, heerlijke liedjes konden zingen in ons eigen Heerlens dialect. De strijd tegen de "Hollandse carnaval" is ingezet. En... naar ik meen hebben jullie door jul

lie unieke manier van doen, laten zien dat ons 'Vasteloavond viere' de boventoon blijft voeren. Zonder franje van 'boven de rivieren'. Bravo! Wiellie wordt Wiel bij de oprichting van de "Klumpkes" Je eigen liedjes

op een plaat. Na een lustrum optredens bleven teveel kinderen van de familie Lagarde uit Welten op school zitten. Iets anders lag voor de hand. Een Radauwkapel met liefhebbers oprichten. 't werd Neet Te Gleuve".

Leef Eekheuëre !

Nu kan ik terugzien op schitterende ontmoetingen met jullie getrouwen van "De Eekheuëre". Op onze dag, de zaterdag voor carnavalszondag, hielden wij receptie in Welten. Als jullie binnenkwamen als vaste gasten dan gebeurde er echt iets. Chique en mooi, nobel en trots stapten jullie bewust in de te kleine ruimte rond als onze gasten. Wij waren er trots op jullie te ontvangen. Waardig en met persoonlijk respect droegen jullie je eigen stempel van carnavalvieren uit. Dat hadden wij gemeen, meen ik nu.

Op de slotdag van de drie dagen, mochten wij bij jullie in het HKB een concertje geven van onze eigen melodieën. Een feest voor ons, maar ook voor jullie. Tesamen in de grote zaal.

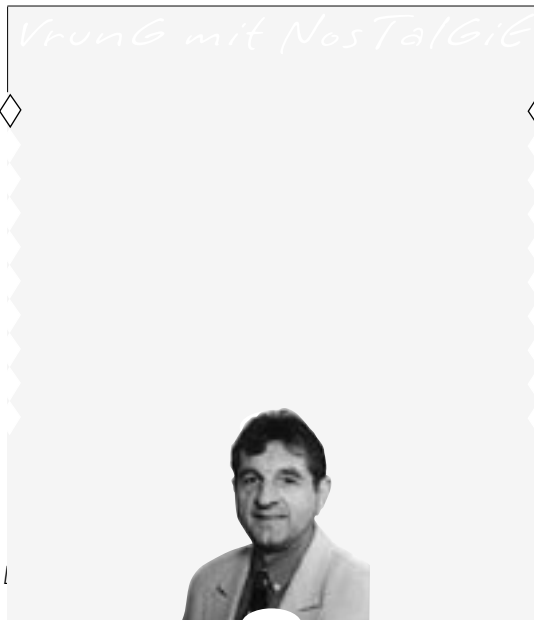
Beste Eekheuëre houd vol en ik wens jullie vanaf deze plaats alvast een prachtig 2 x 11- feest toe, dat anderen aanzet om het net zo waar

De Opperwinkbülle

Vrüng mit Nostalgie

Mit gepaste ieër es og vruijd
 wil ig op mien aad en wiehs
 un bejdrag lieëvere aan ug jüb-
 bielejumbok. Es Aod-Sjtadspri
 en Aod-Opper-winkbül bewaar
 ig bezongere herinneringe aan ut
 Ekender-veld, aan c.v. JCL en aan l
 Eekheüere. Ig bin neëmlig in ut HKB,
 dus in ut Ekender-veld geïnstalleerd!
 En dat gebuërde i 1975. Loat dat
 noe ut joar zieë, dat dieër vuër ut
 ieësj unne Prins hat oehtgerope!
 In mien Winkbülle-perieode houw
 ig de ieër mit vöël jonge oeht
 ut veld te mage wirke. Ig dink
 bejvuërbild aan Sjtadspri Jan

van Els, Willie Schier, Sjef Bodelier,
 Leo Bos en John Reinders. Viea de
 optog houw ig kontakt mit Hubert
 Bour. Mien regterhank bej de
 organiezasie-kommissie waar ugge
 Rob Dijcks. Oos samewirking waar
 kot mer heftig! Eé meëdje waar
 d'r zelfs bej. Ut Anjo Bodelier, oos

Tanzmariechen. Allenuj rigtige
 vasteloavendsgekke oeht ut
 Ekenderveld! Ekendervelders
 aktief bej De Winkbülle. I d'r
 sjlager "Heële, Heële, doeh ligks
 g aan ut hat" weëd dan og gans
 egt bezonge, dat ut Ekenderveld
 bej gans vasteloavendvierend
 Sjpassemig huërt.
 In ut Ekenderveld zelf woeëd egter
 og wus aa d'r weg getimmerd. U
 fantasties dink is dat de jonge van
 de jonkheet (JCL), die d'r vastelao-
 vend mit d'r papelepel ingegoate
 hant gekrege, die sjtreëp hant drug-
 getrokke en hant durggezat noa De

Wat hat Frits op Ziene Leëver?

Frisj va d'r leëver en mit flair

*Gevroagd noa mien ervaringe
mit De Eekheuëre han ig un
wiel motte dinke. Neet, dat mig
nieks ivool beij die sjoëen jes oeht
gen Ekenderveld, absolüt neet. Mi
dat ig mig dinketeërend gewaar
woeëd, wiewöël respek die jonge
verdene.*

*Loate vur ieërlük zieë, ut Ekenderveld
is un wiehk woeë ut lestig is de lÿj
op de bee te kriege. Doavuër kint
me mit reg sjtaune, dat 't un kluër
jungsjkes, ongerwiel og al vieëti-*

*Winkbülle hont vur d'r mieë wie ins
og geër gebroek van gemak. Mar
tog, wenste al uns doogs vussje beij
die jonge uëver get mieë wie same-
wirke, hun hat loog iggen veld.
En dat is tog egelik versjrikkelik*

sjiek!

*Es aktieve Winkbül vong ig
d'r ronkrees mit Zienne
Hoeëglustigheid durg zien boe-
eweste ummer sjoëen. Beij De
Eekheuëre koam ig al gans geër.
I woeëd good ontvange, ut goof
a ummer un leuke sjtumming
mit net peblik en de kroogs de
kans dig good te prizzenteëre. Es
sjpreëker howste hoeëgoeht ut pro-
bleem, datste get reserve moelwerk
op lager moeëts han, umdat d'r
Eekheuëre-preziedent dig nog waal
uns get graas vuër de veut voet*

Vieër Filliesietere

Heële filliesietert De Eekheuëre!

Binnen het carnavalsgebeuren in Heerlen nemen De Eekheuëre een bijzondere plaats in. Eerst als c.v. JCL en daarna als De Eekheuëre bieden zij de bewoners van het Eikenderveld, maar zelfs ook daarbuiten, de gelegenheid om onze Limburgse Volkscultu op een waardige manier te beleve. Voordat ik als Opperwinkbül binnen De Winkbülle actief werd, ber ik meerdere keren te gast gewees in het Eikenderveld. Wat me toen altijd opviel, was de grote saamhorigheid en betrokkenheid binnen de gemeenschap Eikenderveld en De Eekheuëre.

Ik was destijds voorzitter van de Jeugdcommissie. De geweldige kindermiddagen in het HKB waar zich honderden kinderen vermaken met een bijzonder leuk en vooral kindervriendelijk programma, zijn me altijd bijgebleven.

Nadat wij als Winkbülle om diverse redenen met de grote Revue in de Stadsschouwburg zijn moeten stoppen, hebben De Eekheuëre dit

bielejum neet ongemerkt aan zig vuërbeij goa. Vanaaf dees plaatsj wil ig egter De Eekheuëre noe alvas va hatte gelök wunsje.

Mit vrundlige vasteloavendsgrus!

Bert van der Molen,

perwinkbül vanaaf 1995

Sjlagerkonkoehr vergeten en het mooie Poeffel-Moeffel-gebeuren, dat een populaire plaats op de Eekheuëre-kalender inneemt. Het moge duidelijk zijn, dat niet alleen de gemeenschap Eikenderveld, maar heel Heerlen De Eekheuëre feliciteert met hun jubileum en vooral ook veel succes toewenst voor de toekomst, zodat de al eerder genoemde Limburgse Volkscultuur behouden blijft. De Winkbülle loate sjtraks dit jüb-

De Aod Prinse en d'r Poeffel Moeffel

Toen De Eekheuëre nog in de JCL-schoenen stonden had het begrip "Aod Prinse" weinig betekenis. Niet dat er geen Oud-Prinsen waren, integendeel. Elk jaar kwam er eentje bij! Toch kwam er in die periode weinig van de grond. Drie keer een "Oud-Prinsen-Treffen" in het toenmalige café Göbbels, meer niet. Nadat het pand van café Göbbels een tijdje leeg had gestaan opende café Oranje Nassau de deuren. Rob van Oranje zwaaide er de scepter en De Eekheuëre waren er regelmatig te gast. Aangezien café Oranje Nassau de enige lokaliteit in het Eikenderveld was waar geen carnavalsvereniging zetelde, zocht Rob van Oranje een mogelijkheid om ook in zijn café iets carnavalistisch te organiseren.

Hij vroeg De Eekheuëre daarover na te denken. Dat gebeurde ook en de link naar het vroegere "Oud-Prinsen-Treffen" in hetzelfde pand werd natuurlijk gauw gelegd. Oud Prins en bestuurslid Ger Koks had goede herinneringen aan die activiteiten en vond steun bij de kersverse Oud-Prins en mede-bestuurslid Arno Crasborn. Beiden mijmerden over een mogelijkheid om alle Oud-Prinsen te mobiliseren en dit fenomeen nieuw leven in te blazen. Het bleef in eerste instantie slechts bij plannen en omdat Rob van Oranje uiteindelijk besloot om tijdens de carnavalsdagen zijn café te sluiten ging het goede voornemen weer in de ijskast. Niet voor lang, want de HKB-exploitant Wiel Bemelmans vond dat De Eekheuëre

maar eens moesten nadenken over een activiteit op carnavalszaterdag. Hij vond het maar niks dat overal carnaval gevierd werd, behalve in het HKB. Helemaal ongelijk had hij niet. Want na het scholenbezoek op vrijdag, trokken De Eekheuëre pas op carnavalsmaandag weer het zwarte pak aan. Op zaterdag was niets en op zondag trok traditioneel een aantal Eekheuëre-leden en niet-leden onder de naam "de Ummer Trujje" mee in de Heerlense optocht. In feite was een dergelijke invulling van het weekend een compromis om zo veel mogelijk Eekheuëre-leden aan hun trekken te laten komen: optocht lopen, optocht kijken, je zelf verkleden en bijvoorbeeld eens in andere plaatsen carnaval beleven.

Door een samenloop van omstandigheden werd het hele verhaal toch weer aktueel. In 1990 was Brenda Jansen het eerste Eekheuëre Bloemenmeisje en haar ouders Hans en Door waren zo enthousiast dat ze de hele Eekheuëre-familie uitnodigden voor een huiselijk feestje. Door de overvolle agenda was de vrije carnavalszaterdag een van de weinige mogelijkheden om zo'n feestje te vieren. Het werd een knalfeest. Met Prins Ruud (Dewitte) I voorop, liep men polonaise door de Stadhoudersstraat en werd doorgevierd tot in de kleine uurtjes. Schitterend! En toch de dag daarna vrolijk optocht lopen en allemaal in een carnavalistische creatie 's middags present in het HKB. Het kon dus toch! Koren op de molen voor Ger Koks en Arno Crasborn, die de stukjes van de legpuzzel langzaam in elkaar zagen passen. Uiteindelijk besliste het bestuur in januari 1991 definitief dat er een activiteit

Jieëker Joar
Kump d'r
Vazellef Inne
Beij

op zaterdag moest komen.

Na afloop van die vergadering liepen Ger Koks, Rob Dijcks en Arno Crasborn gezamenlijk naar huis. Op de hoek Eikenderweg-Valeriusstraat werd nagebabbeld over de eerder genomen bestuursbeslissing. Ze herinneren het zich nog als de dag van gisteren. Een activiteit op carnavalszaterdag. Maar wat? Zo maar het HKB-café openmaken en een pintje drinken is veel te gemakkelijk. Zo zitten De Eekheuëre nu eenmaal niet in elkaar. Misschien een Pyjama-bal? Nee, dat is niet origineel. Iets Zuid-Amerikaans? Allemaal poncho's en sombrero's? Leuk, maar toch.....? Het is wel geinig om een thema aan de avond mee te geven. Rob kwam met het idee om alle mensen een poeffel te geven en dan maken we er een "Poeffel-bal" van. Arno deed een duit in het zakje door een Kerkraads liedje van Niek Ploum te memoreren: "ut Bella Bella Bella dat hat Poeffele, doa kinste van Moeffele.....". Leuk, we laten de mensen de poeffele moeffele (van de poeffels smullen). Een leuke naam voor het bal!

DÉ EEKHEUËRE-ONDERSCHIEDING

De creatieve geest van president Rob Dijcks sloeg op hol en hij vertelde dat hij al langer met het idee rondliep om een Eekheuëre-onderscheiding in het leven te roepen. De Winkbülle kennen de "Groeët-orde van d'r lachende Eëzel" en zoiets zou ook leuk zijn voor mensen uit het Eikenderveld. Misschien kunnen we e.e.a. combineren. Goed, dat waren wel heel veel ideeën in zo'n kort tijdsbestek en op dit middernachtelijk uur. De drie bestuursleden

gingen uit elkaar en maakten de afspraak er nog eens over

na te denken en zo vlug mogelijk iets op papier te zetten. Het idee liet niemand meer los. Zeker Rob niet.

Zo'n onderscheiding is mooi, maar wie krijgt hem en waarom? En wat wordt tastbaar overhandigd? Het moet natuurlijk wel iets bijzonders zijn, bijvoorbeeld een mooi beeldje van een clown die een poeffel verorbtert.

Rob ging met Hubert Bour praten. Hubert is een in het Eikenderveld woonachtige kunstenaar die zich ook al jaren op carnavalistisch gebied verdienstelijk had gemaakt voor de Winkbülle. In het eerste oriënterende gesprek was Hubert al heel enthousiast en bereid tijd en energie in het

idee te steken. Er was echter een probleem. Carnaval 1991 stond voor de deur en het was absoluut onmogelijk om vóór carnavals zaterdag nog een beeldje te maken. Een alternatief was een oorkonde, zodat er toch een tastbare onderscheiding overhandigd zou kunnen worden. Na de carnaval kon Hubert dan gaan werken aan een beeldje, dat

jaarlijks
dan op een later moment uitgereikt zou kunnen worden. Een prima tussenoplossing. Het idee voor de onderschei-
terugkerend
ding was daarmee voorlopig voldoende uitgewerkt. Maar er bleven nog twee andere belangrijke zaken over: wie
eerbetoon
gaat

als eerste deze onderscheiding in ontvangst nemen en hoe

gaan we de avond invullen? Als een soort sub-commissie

van het bestuur staken de Oud Prinsen de koppen bij elkaar. De onderscheiding mocht geen eendagsvlieg zijn. Het moest een jaarlijks terugkerend eerbetoon worden aan iemand die dat verdient.

De onderscheiding kreeg de naam “d'r Poeffel Moeffel” en Rob gaf een voorzet voor een duidelijke richtlijn!

Zijn idee werd op 28 januari 1991 door de Oud Prinsen goedgekeurd en de officiële verklaring luidt als volgt:

”Der Poeffel Moeffel wordt één maal per jaar door de Aod-Prinse van De Eekheuëre tijdens het Poeffele Moeffele uitgereikt aan een persoon, vereniging of instelling, die zich op organisatorisch, emotioneel, prestatief en/of kultureel gebied verdienstelijk heeft gemaakt voor de gemeenschap Eikenderveld. Een Poeffel - ook wel nonnevot of sjtrik genoemd - is een krakelingvorm van oliebollendeeg en in olie gebakken. Het is het karnavalsgebak bij uitstek. Moeffele doet iemand die, door de mond vol te proppen, haastig eet; omdat hij het bijvoorbeeld lekker vindt en er maar niet genoeg van kan krijgen. In de optiek van de Aod-Prinse is Der Poeffel Moeffel een figuur die veel aan het Eikenderveld gegeven heeft en nu eens aan zichzelf mag denken. De gemeenschap doet iets terug en Der Poeffel Moeffel mag alle eerbetoon gretig opslokken. Want dat heeft hij of zij verdiend!

De prijs bestaat uit een beeldje, Der Poeffel Moeffel voorstellend. Het

beeldje van Der Poeffel Moeffel is ontworpen door de in het Eikenderveld wonende Heerlense Beeldend Kunstenaar Hubert Bour”.

DE EERSTE “POEFFEL MOEFFEL”

Naast dit protocol werd ook de toekenningsprocedure besproken. Men wilde de “orde-drager” vooraf bekend maken, zodat veel publiciteit aan de persoon zelf, maar ook aan deze (nieuwe) activiteit gegeven kon worden. Dus niet het verrassingseffect van een prinse-proklamatie op de avond zelf. Uit de groep kwamen in eerste instantie diverse potentiële kandidaten naar voren voor de eerste Poeffel Moeffel, maar één persoon stak er toch met kop en schouders bovenuit. Gewoon, gevoelsmatig, zonder anderen te kort te doen. En dat simpelweg omdat die ene persoon bij alle Eekheuëre een speciale plaats innam: José van Hoof. José runde samen met Arie de plaatselijke friture 't Trefpunt.

En dat was het ook, een trefpunt voor alle

José van Hoof met haar dikverdiende 'Poeffel-Moeffel' oorkonde

Van Adolf tot Beethoven...

Op 4 februari 1991 namen de Oud Prinsen de definitieve beslissing en werden José en Arie nietsvermoedend op hun vrije maandagavond thuis “overvallen” door de Oud Prinsen Harry Jacobs en Peter Paffen. Die maakten de keuze bekend en namen José en Arie mee naar het HKB, waar de overige aanwezigen geïnformeerd werden. Een emotionele avond die de voorbode was voor een grandioos feest op carnavalszaterdag.

UT POEFFELE MOEFFELE

Op die zaterdag wilden de Oud Prinsen zich herkenbaar als groep presenteren. Zwart pak, vatermörder-hemd, witte strik, wit pochetje, witte handschoenen. Maar wat wordt het hoofddekse! Mooie, chique mutsen zijn veel te duur. Wat dan? Gekozen werd voor een “kop met grijze haren”. John Reinders, eigenaar van kapsalon Maison John, is altijd in voor een geintje en creëerde samen met zijn medewerker Petro Willems fraaie grijze kapsels. Stijf van de haarlak en andere hulpmiddelen varieerden de

r je je thuis voelde. En met friture bij elke gelegenheid t voor alle verenigingswerk :un en toeverlaat.

belangrijk criterium was: sang! Al jaren lid van de ijje” en ab-soluut de meest in woord en

leiding.

“Kumpke”?

resultaten van Adolf tot Beethoven. Vooral de reusachtige “suikerspin” bij Rob Dijcks bezorgde hem de uitstraling van een excentrieke dirigent, iets wat hem op carnavalsmaandag nog een gastoptreden bij Sjpaskapel Miserabel opleverde. Alle ingrediënten waren aanwezig voor een geweldig feest. Na een royale maaltijd bij Sophie en Frans van café Eikenhof ontvingen de Oud Prinsen de vele gasten in het HKB met een kop koffie en een poeffel. Daarna was iedereen getuige van het eerste optreden van de

Ekenderveldsje Kump en Buutte-bend. Onder bezielende leiding van Carla Ossenblok en Jacques Kersten brachten zij een opzweepende aubade aan de Oud Prinsen en reikten een humoristische, ludieke prijs uit in de vorm van een “Kumpke”. Een begrip dat voor velerlei uitleg vatbaar is.

Het eerste “Kumpke” werd overhandigd aan Rob Dijcks. Het hoogtepunt van de avond was natuurlijk het uitreiken van de ere-onderscheiding aan José van Hoof. Na de muziek van disco Mitch bracht als klap op de vuurpijl Sjpaskapel Vlot Kapot nog een muzikaal eerbetoon

De Kump en Buutte Bend in vol maat

aan de eerste Poeffel Moeffel. Iedereen was lyrisch en ervan overtuigd dat deze avond een geweldig vervolg zou krijgen. Na de carnaval ging Hubert Bour flink aan de slag en presenteerde hij een ontwerp-tekening voor een beeldje. Het idee van Rob Dijcks was vrij realistisch afgebeeld: een clowneske figuur op grote voeten die van een poeffel smulde. Een eerste interpretatie van het fenomeen "poeffele moeffele". Hubert zocht echter naar een meer abstractere, strakkere vorm en liet ook een tweede ontwerp zien. Een fantastische, schitterende cre-

atie, een prachtige figuur. En dat alleen nog "maar" op tekening. De Oud Prinsen waren laaiend enthousiast en gaven hem groen licht om met het beeld aan de slag te gaan. Het resultaat was een fraai, bronzen Poeffel Moeffel beeldje, ongeveer 25 cm hoog.

Op zaterdag 30 november 1991 vierde José van Hoof voor de tweede keer feest. Door middel van een stijlvolle onthullingsceremonie kon iedereen genieten van het prachtige beeldje dat vervolgens door Prins Frans (Ossenblok) I werd uitgereikt aan José. Voor haar een trots bezit, maar ook voor De Eekheuëre, voor de

Oud Prinsen en door de bijzondere uitstraling ook voor het hele Eikenderveld. Want in de voetsporen van José van Hoof traden inmiddels meerdere kleurrijke Eikendervelders. In 1992 werd **Sophie van Bogaert** in het zonnetje gezet, in 1993 de 45-jarige **Scouting Pater Beatus**, in 1994 **Rob Dijcks**, in 1995 **Ger Keyzer** en in 1996 **Woningbouwvereniging Samenwerking Glück Auf**. Allemaal personen en instellingen die in de loop der jaren meer dan eens bewezen hadden een groot Eikenderveld hart te bezitten. De orde-dragers, of moeten we ze "beeldjes-dragers" noemen, werden ook door de wijk met veel instemming begroet. Een teken dat de keuzen van de Oud Prinsen een breed draagvlak hadden.

Voor de laatste Poeffel Moeffel onderscheiding wekte in eerste instantie verbazing, maar vrijwel onmiddellijk daarna volop bewondering. De Bouwvereniging Samenwerking GlückAuf (SGA) werd uitverkoren, omdat vooral door hun inspanning de laatste jaren het imago van het Eikenderveld met sprongen vooruit is gegaan. Door renovatie, door nieuwbouw en door een ander toewijzingsbeleid heeft het Eikenderveld een face-lift ondergaan. Bewondering en dus ook een stukje waardering waard. Vandaar die keuze voor een onderscheiding. Het mooie daarbij was, dat de beslis-sing van de Oud Prinsen al genomen was vóór dat een ander initiatief vanuit de Eekheuëre-jubileumcommissie

Het hoogtepunt van een zeer geslaagde dag; de onthulling van 'ons' beeld

jeukt. De afronding van de nieuwbouw zou gepaard gaan met allerlei feestelijkheden en een cadeau aan de wijk. Zo'n cadeau in de vorm van een standbeeld paste prima in dit verhaal. Zo gebeurde het dat op carnavalszaterdag 1996 "d'r Poeffel Moeffel" werd uitgereikt aan de voorzitter van het SGA, mevrouw Lia Thijs. In haar toespraak kondigde zij aan dat de Bouwvereniging had besloten om de jubilerende vereniging De Eekheuëre en daarmee ook de wijk een levensgroot Poeffel Moeffel standbeeld cadeau te doen. Wat een ongelofelijke geste!

EEN FEESTELIJKE ONTHULLING

Daarna ging alles heel snel. Hubert Bour kreeg een opdracht waar elk beeldend kunstenaar van droomt: vereeuwigen de "Poeffel Moeffel" in de vorm van een standbeeld, zodat dit nooit meer voor het nageslacht verloren zal gaan! Dat hoefde men Hubert geen twee keer te vragen. Hij ging meteen aan de slag en nog voor de zomer was de mal klaar, zodat het 1.50 meter grote standbeeld in brons gegoten kon worden. Een arbeidsintensief karwei, waar met volle overgave aan is gewerkt. Tegelijkertijd werd een feestcomité opgericht, bestaande uit SGA-directeur Peter Frolichs, Anja Arts, Harrie Beelen en namens de Eekheuëre-jubileumcommissie Rob Dijcks

en John Reinders. Geen inspanning was te veel en dat resulteerde in een grandioos wijkfeest op zaterdag 31 augustus 1996. Er werd een pleintje gevormd rondom de nieuwe seniorenflat en café 't Sjokkelpeëd. Een kiosk, twee buitentaps, leuke zitjes en een aantal kinderattracties waren het decor van een onvergetelijke happening. Nadat harmonie Eendracht een muzikaal rondje door de wijk had gemaakt werden de genodigden, met in hun midden Heerlens burgemeester Pleumeekers, vanaf het atelier van Hubert Bour begeleid naar het "Poeffel Moeffel-pleintje". Daar had zich een gigantische menigte van ongeveer 500 belangstellenden verzameld. Na een aantal toespraken onthulde burgemeester Pleumeekers het prachtige standbeeld. Deze schitterende bronzen Poeffel Moeffel is de kroon op het totale nieuwbouwproject van het SGA. Het is een kunstwerk waarop Hubert Bour, de jubilerende Eekheuëre en

de hele wijk ape-trots mogen zijn. Dat bleek ook uit de reacties van de aanwezigen. Het werd die zaterdag een gezellig feest. De jeugd genoot van de traktaties van de gezamenlijke Eikenderveldse middenstand en ook de ouderen amuseerden zich tot in de late uurtjes. Nadat op zondag alles was opgeruimd blonk het Poeffel Moeffelplein als nooit tevoren. De bronzen gestalte koesterde de in het zonlicht blinkende, gouden poeffel en keek voldaan naar de voorbijgangers. Tja, wie had in de winterse kou van januari 1991 kunnen vermoeden dat het Eikenderveld en De Eekheuëre een dergelijk einde van de zomer van 1996 zouden mogen beleven.

Ut Jübbielejumprogram 1996- 1997

Zondag 17-11-'96: Diealektmes en Blitsmiddig (mit CeeDee Prizzentatie)

Om 11.00 uur starten De Eekheuëre in stijl met een dialektmis in de Bernardinus-kapel. Een speciaal koor en orkest uit Hulsberg zullen de dienst opluisteren. Daarna volgt een brunch voor genodigden en wordt het seizoen intern geopend. Tevens zal dan de jubileumwijn en het jubileumboek gepresenteerd worden! Vanaf pak-weg 14.00 uur gaan de deuren van zaal Babylon (HKB) voor iedereen open en staat het orkest de Gleisländer paraat om een bruisende Blitsmiddig te verzorgen. Hoogtepunt van de middag wordt ongetwijfeld de presentatie van de Eekheuëre-CD !!

Zoaterdag 30-11-'96: Limburgse leedjesavond mit o.a. Beppe Kraft

De allerlaatste dag van het vóór-seizoen is gereserveerd voor artiesten en sjpaskapelle uit heel Limburg. Het Eikenderveld bijt de spits af met Sjpskapel Akseptabel

Gesjrael, uit Brunssum komen de collega's van Guster Gong ut Good, uit Maastricht zien (en horen) we Laat en Zaat en helemaal uit Swalmen komt de Joekskapel Nepomik. Als voortreffelijke vertolkers van de Limburgse Vasteloavends-muziek mogen we uit het Heerlense de Klumpkes Blumkes verwachten. Uit Geleen presenteren we Jan

Ridderbeekx, uit Hoensbroek komt Circus Vasteloavend, uit Panningen het steeds beroemder wordende trio Triangel en als klap op de vuurpijl uit Maastricht een optreden van Beppe Kraft!

Dieënsdig 31-12-'96: Silvesterproklamasie

In dit jubileumjaar presenteren De Eekheuëre éénmalig de nieuwe Prins op Oudejaarsavond. Rondom 21.30 uur begint het schitterende orkest Lou & the New Stars, een sensatie! Rond de klok van tien nemen we waardig afscheid van Prins Barry (de Bruijn) I en een half uur daarna proklameren we op een bijzondere manier zijn opvolger. Het wordt genieten van een speciale jaarwisseling in een gezellige Eekheuëre-sfeer !

Zondag 12-1-'97 Jübbielejumresepsie

Als de nieuwe heerser een aantal dagen heeft kunnen wennen aan zijn rol als Jubileumprins van De Eekheuëre, is het de hoogste tijd om hem, zijn familie en natuurlijk de jubilarissen te feliciteren. Dat kan op de jubileumreceptie die op deze zondagmiddag om 16.00 uur begint. In de zaal zal het orkest de Avanti-Boys voor een lekker carnavalsfeertje zorgen, zodat na de receptie nog een paar uurtjes stevig gefeest kan worden.

Zondag 19-1-'97: Kingerzitting mit Jonkheetsproklamasie

De traditionele kinderzitting met deelname van de Eikenderveldse verenigingen is niet meer weg te denken uit het Eekheuëre-programma. Als speciale gasten zijn in ieder geval de leden van het Klumpkes Blumkes kinderkoor aanwezig voor een muzikale bijdrage en misschien laat clown Okkie nog zijn rode neus zien.

Zoaterdag 25-1-'97 Sjpaszitting "Vieër Make Hey D'r Blits"

Voor de derde keer in successie rolt er weer een zitting over de bühne. En wat voor een! Harrie Hovens zorgt voor de muzikale begeleiding, de Klumpkes Blumkes voor de vertrouwde Heerlense inbreng en de charmante dames van Showballet Cadance voor de gevarieerde dans-acts. Daarnaast maken de volgende artiesten hun opwachting:

- * buuttereedner Ton Jorna (al 33 jaar "in het vak")
- * buuttereedner Jan Geraedts (Limburgs Kampioen 1996)
- * de altijd verrassende, kolderieke zanggroep Neutjes Rang
- * het voortreffelijke en spitsvondige Duo Oehtgesjloape
- * een sjeike travestie-act van Madam Gisela en Rachel

Carol

- * een slotakkoord van the Flesj, jongens die het predikaat "sjpaskapel" al lang ontgroeid zijn!
- * en natuurlijk is er weer plaats ingeruimd voor eigen artiesten en zullen ook vertolkers van Heëlesje Sjagers

aanwezig zijn.

Zieëve Daag KARNEVAL in ut EIKENDERVELD:

- * do 06.02.97 - LOETSJDONDERDIG
- * vr 07.02.97 - SJOEËLEBEZEUK / NOAZIT
- * za 08.02.97 - POEFFELE MOEFFELE
- * zo 09.02.97 - HEËLESJE OPTOG / OPTOG/BAL
- * ma 10.02.97 - WIEËTSHAFTS-SAFARIE en KLING EËKHEUËRE-BAL
- * di 11.02.97 - OPTOG, GROËT EËKHEUËRE-BAL en BLOARE-BAL
- * wo 12.02.97 - HIEËRINGBIET

Op vrijdag 14 februari 1997 zal in de kantine van SV Eikenderveld de haring op ludieke wijze worden begraven. Op zaterdag 9 maart 1997 is het Halfvasten en zal het jubileumjaar op gepaste wijze worden afgesloten!

Vuër jieëkerinne get

De jubileumcommissie heeft gemeend de accenten in dit jubileumseizoen te spreiden en niet te concentreren in één feestweekend. Zo is er voor iedereen een gevarieerd programma in de periode van 17 november 1996 tot en met 9 maart 1997.

ViëR BeDanKe
Hoofdsponsors

◇ Woningbouwvereniging SGA ◇

Stienstra b.v.

Zalencomplex Babylon

ITC - Igor Soons

Garantmarkt - Roy & Daniëlle Scheeren

Autobedrijf Luijten

Sponsors

Café Schuttershof

Café 't Sjokkelpeed

Centrale Accommodatie 't Eekehoes

Dagblad De Limburger

Firma van Dooren

Limburgs Dagbald

Paas Bloemen en Planten

Ruijters b.v.

S.N.S.-bank

Tandtechniek van Ineveld

Tandtechnisch Laboratorium Schoon

CoLoFoN

Teksten:	Arno Crasborn Rob Dijcks
Vormgeving & Lay-out	A.K. 5/Antoine Claassen
Drukwerk:	Maenen b.v.
Gedrukt op:	115 gr MC papier
Financiële realisatie:	I T C / I g o r
Soons	

Met dank aan:

J. Pleumeekers,
Wiel Lagarde,
Herm Adams,
Frits Pelt,
Bert van der Molen,
Ben Welman,
Jan Jacobs,
Thei Frijns,
Harry Franz,
(voor hun memorabele tekstinbreng),
alle echtgenotes van de jubileumcommissie
(voor hun begrip en geduld).